Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►**B** **РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 1093/2010 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**

от 24 ноември 2010 година

за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията

(ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12)

Изменен със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Регламент (ЕС) № 1022/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 година	L 287	5	29.10.2013 г.
►**M2**	Директива 2014/17/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 година	L 60	34	28.2.2014 г.
►**M3**	Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година	L 173	190	12.6.2014 г.

▼B

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 1093/2010 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 24 ноември 2010 година

за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка ([1]),

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([2]),

в съответствие с обикновената законодателна процедура ([3]),

като имат предвид, че:

(1) Финансовата криза през периода 2007 и 2008 г. разкри сериозни слабости по отношение на финансовия надзор както в конкретни случаи, така и по отношение на финансовата система като цяло. Моделите за надзор на национално равнище не успяват да се пригодят към финансовата глобализация и интегрираните и взаимосвързани европейски финансови пазари, на които много финансови институции извършват дейност в повече от една държава. Кризата разкри сериозни слабости по отношение на сътрудничеството, координацията, последователното прилагане на законодателството на Съюза и доверието между националните надзорници.

(2) Преди и по време на финансовата криза Европейският парламент призова да се премине към по-интегриран европейски надзор, за да се гарантира пълна равнопоставеност на всички участници на равнището на Съюза и да се отрази нарастващата интеграция на финансовите пазари в Съюза (в резолюциите си от 13 април 2000 г. относно съобщението на Комисията относно прилагането на рамката за финансовите

([1]) ОВ C 13, 20.1.2010 г., стр. 1.
([2]) Становище от 22 януари 2010 г. (все още непубликувано в Официален вестник).
([3]) Позиция на Европейския парламент от 22 септември 2010 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 17 ноември 2010 г.

▼B

пазари: план за действие ([1]), от 21 ноември 2002 г. относно правилата за пруденциален надзор в Европейския съюз ([2]), от 11 юли 2007 г. относно политика в областта на финансовите услуги (2005—2010 г.) — Бяла книга ([3]), от 23 септември 2008 г., съдържаща препоръки към Комисията относно хедж фондовете и фондовете за частно участие ([4]), и от 9 октомври 2008 г., съдържаща препоръки към Комисията относно последващи мерки при процеса „Ламфалуси“: бъдеща структура на надзора ([5]), както и в позициите си от 22 април 2009 г. относно измененото предложение за директива на Европейския парламент и на Съвета относно предприемането и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) ([6]) и от 23 април 2009 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно агенциите за кредитен рейтинг ([7])).

(3) През ноември 2008 г. Комисията възложи на група на високо равнище, председателствана от г-н Жак дьо Ларозиер, да представи препоръки за подобряване на европейската надзорна уредба с цел по-добра защита на гражданите и възстановяване на доверието във финансовата система. В своя окончателен доклад, представен на 25 февруари 2009 г. (доклад „Дьо Ларозиер“), групата на високо равнище препоръча укрепване на надзорната рамка, за да се намали рискът от бъдещи финансови кризи, както и тяхната сериозност. Тя препоръча да се извършат реформи на структурата на надзора на финансовия сектор на Съюза. Групата също така направи извода, че следва да бъде създадена Европейска система за финансов надзор, която да включва три европейски надзорни органа — един за банковия сектор, един за сектора на ценни книжа и един за сектора на застраховане и професионално пенсионно осигуряване, и препоръча да се създаде Европейски съвет за системен риск. В доклада бяха представени реформите, които експертите считаха за необходими и които трябваше да бъдат предприети незабавно.

(4) В съобщение от 4 март 2009 г., озаглавено „Движеща сила за възстановяването на Европа“, Комисията предложи да представи проект на законодателни актове, с които да бъде създадена Европейска система за финансов надзор и Европейски съвет за системен риск. В съобщение от 27 май 2009 г., озаглавено „Европейски финансов надзор“, тя даде повече информация относно вероятната структура на подобна нова надзорна рамка, отразяваща основната идея на доклада „Дьо Ларозиер“.

(5) В заключенията си от 19 юни 2009 г. Европейският съвет потвърди, че следва да бъде създадена Европейска система за финансов надзор, която да включва три нови европейски надзорни органа. Целта на системата следва да бъде повишаване на качеството и последователността на националния надзор, засилване на надзора върху презграничните групи и утвърждаване на Единен европейски наръчник, приложим

([1]) ОВ C 40, 7.2.2001 г., стр. 453.
([2]) ОВ C 25 E, 29.1.2004 г., стр. 394.
([3]) ОВ C 175 E, 10.7.2008 г., стр. 392.
([4]) ОВ C 8 E, 14.1.2010 г., стр. 26.
([5]) ОВ C 9 E, 15.1.2010 г., стр. 48.
([6]) ОВ C 184 E, 8.7.2010 г., стр. 214.
([7]) ОВ C 184 E, 8.7.2010 г., стр. 292.

▼B

към всички финансови институции във вътрешния пазар. Той подчерта, че европейските надзорни органи също трябва да имат надзорни правомощия по отношение на агенциите за кредитен рейтинг и прикани Комисията да подготви конкретни предложения относно това как Европейската система за финансов надзор може да играе важна роля в кризисни ситуации, като в същото време подчерта, че решенията, взети от европейските надзорни органи, не следва да засягат фискалните отговорности на държавите-членки.

(6) На 17 юни 2010 г. Европейският съвет постигна съгласие, че „държавите-членки следва да въведат системи от налози и данъци върху финансовите институции, за да се гарантира справедливо разпределяне на тежестта и да се определят стимули за ограничаване на системния риск. Тези налози и данъци следва да бъдат част от надеждна рамка за преобразуване. Необходимо е спешно да продължи работата по техните основни характеристики и внимателно следва да бъдат разгледани въпросите за равнопоставеността и кумулативното въздействие на различните регулаторни мерки“.

(7) Финансовата и икономическа криза породи реални и сериозни рискове за стабилността на финансовата система и функционирането на вътрешния пазар. Възстановяването и поддържането на стабилна и надеждна финансова система е абсолютно необходимо условие за запазването на доверието и еднородността на вътрешния пазар, и по този начин за запазването и подобряването на условията за създаването на напълно интегриран и функциониращ вътрешен пазар в областта на финансовите услуги. Освен това по-големите и по-интегрираните финансови пазари предлагат по-добри възможности за финансиране и диверсификация на риска, като по този начин спомагат за подобряването на способността на икономиките да поемат шокове.

(8) Съюзът достигна пределите на това, което може да бъде направено в рамките на сегашния статус на Комитетите на европейските надзорници. Съюзът не може да продължи да бъде в положение, в което не разполага с механизъм, който да гарантира, че националните надзорници вземат възможно най-добрите надзорни решения по отношение на презграничните финансови институции, в което няма достатъчно сътрудничество и обмен на информация между националните надзорници, в което съвместните действия на националните органи изискват сложни правила, за да бъде взето под внимание разнообразието от различни регулаторни и надзорни изисквания, в което националните решения са най-често единствената възможност за преодоляване на проблемите на равнището на Съюза, и в което се срещат

▼B

различни тълкувания на един и същ правен текст. Европейската система за финансов надзор (наричана по-нататък „ЕСФН“) следва да бъде изградена така, че да отстрани тези недостатъци и да осигури система, която е съобразена с целта за стабилен и единен финансов пазар за финансови услуги в Съюза и която свързва националните надзорници в рамките на стабилна мрежа на равнището на Съюза.

(9) ЕСФН следва да представлява интегрирана мрежа от надзорни органи на национално равнище и на равнището на Съюза, като оперативният надзор остава правомощие на органите на национално равнище. Следва да бъде постигната по-голяма хармонизация и по-последователно прилагане на правилата за финансовите институции и пазари в Съюза. Освен Европейския надзорен орган (Европейски банков орган) (наричан по-нататък „Органът“), следва да се създадат Европейски надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) и Европейски надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), както и Съвместен комитет на европейските надзорни органи (наричан по-нататък „Съвместният комитет“). Европейският съвет за системен риск (наричан по-нататък „ЕССР“) следва да бъде част от ЕСФН за целите на изпълнението на задачите, определени в настоящия регламент и в Регламент (ЕС) № 1092/2010 ([1]).

(10) Европейските надзорни органи (заедно наричани по-нататък „ЕНО“) следва да заменят Комитета на европейските банкови надзорници, създаден с Решение 2009/78/ЕО на Комисията ([2]), Комитета за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор, създаден с Решение 2009/79/ЕО на Комисията ([3]), и Европейския комитет на регулаторите на ценни книжа, създаден с Решение 2009/77/ЕО на Комисията ([4]), и следва да поемат всички задачи и правомощия на тези комитети, включително продължаването на текущата работа и проекти, когато е целесъобразно. Обхватът на дейността на всеки от европейските надзорни органи следва да бъде ясно определен. ЕНО следва да се отчитат пред Европейския парламент и Съвета. Когато отчитането е свързано с междусекторни въпроси, които са били координирани чрез Съвместния комитет, ЕНО следва да се отчитат чрез Съвместния комитет във връзка с това координиране.

(11) Органът следва да работи за подобряването на функционирането на вътрешния пазар, по-специално за постигането на високо, ефективно и последователно равнище на регулиране и надзор, като взема предвид различните интереси на държавите-членки и различния характер на финансовите институции. Органът следва да защитава обществени ценности като стабилността на финансовата система, прозрачността на пазарите и финансовите продукти и защитата на вложителите и инвеститорите. Органът следва също така да предотвратява регулаторния арбитраж и да гарантира наличието на равнопоставеност, и да засили международната надзорна координация в полза на икономиката като цяло, включително на финансовите институции и други заинтересовани страни, потребители и служители.

([1]) Вж. страница 1 от настоящия брой на Официален вестник.
([2]) ОВ L 25, 29.1.2009 г., стр. 23.
([3]) ОВ L 25, 29.1.2009 г., стр. 28.
([4]) ОВ L 25, 29.1.2009 г., стр. 18.

▼B

Неговите задачи следва да включват също така насърчаването на сближаването на надзорните практики и предоставянето на съвети на институциите на Съюза в областта на регулирането и надзора на банковата дейност, плащанията и електронните пари, както и по свързани с това въпроси в областта на корпоративното управление, одита и финансовото отчитане. На Органа следва да бъдат поверени и определени отговорности във връзка със съществуващи и бъдещи финансови дейности.

(12) Органът следва също така да е в състояние временно да забрани или ограничи определени финансови дейности, които представляват заплаха за правилното функциониране и за целостта на финансовите пазари или стабилността на цялата финансова система в Съюза или на част от нея в случаите, предвидени в законодателните актове, посочени в настоящия регламент, и при условията, установени в тези актове. Ако е необходимо да се наложи такава временна забрана в случай на извънредна ситуация, Органът следва да я наложи в съответствие със и при условията, установени в настоящия регламент. В случаите, когато временната забрана или временното ограничение на определени финансови дейности е с междусекторно въздействие, в съответното секторно законодателство следва да бъде предвидено, че Органът следва, когато е приложимо, да се консултира и да координира действията си с Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) и с Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), чрез Съвместния комитет.

(13) Органът следва надлежно да взема предвид отражението на своите дейности върху конкуренцията и иновациите в рамките на вътрешния пазар, върху конкурентоспособността на Съюза в световен мащаб, върху развитието на финансовото включване и върху новата стратегия на Съюза за работни места и растеж.

(14) За да може да изпълни своите цели, Органът следва да има юридическа правосубектност и административна и финансова автономност.

(15) Предвид резултатите от работата на международните органи системният риск следва да се определи като риск от дестабилизиране на финансовата система, който може да породи сериозни отрицателни последици за вътрешния пазар и реалната икономика. Всички видове финансови посредници, пазари и инфраструктура може в известна степен да са потенциално системно важни.

(16) Презграничният риск включва всички рискове, причинени от икономически дисбаланси или финансови проблеми в целия Съюз или в части от него, които могат да имат значителни отрицателни последици за операциите между икономическите оператори на две или повече държави-членки, за функционирането на вътрешния пазар или за публичните финанси на Съюза или на някоя от неговите държави-членки.

▼B

(17) В решение от 2 май 2006 г. по дело C-217/04 (Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия/Европейски парламент и Съвет на Европейския съюз) Съдът заключи, че: „редакцията на член 95 от Договора за ЕО [понастоящем член 114 от Договора за функционирането на Европейския съюз(ДФЕС)] по никакъв начин не указва на това, че адресати на мерките, приети от законодателните органи на Общността на основание посочената разпоредба, могат да бъдат единствено отделните държави-членки. Законодателят може да счете за необходимо да предвиди създаването на орган на Общността, който да отговаря за подпомагането на процеса на хармонизация в случаи, когато приемането на незадължителни придружаващи и рамкови мерки изглежда целесъобразно с оглед улесняването на еднаквото изпълнение и прилагане на актове, основаващи се на тази разпоредба“ ([1]). Целта и дейността на Органа — да подпомага компетентните национални надзорни органи в последователното тълкуване и прилагане на правилата на Съюза и да допринася за финансовата стабилност, необходима за финансовата интеграция — са тясно свързани с целите на достиженията на правото на Съюза относно вътрешния пазар на финансови услуги. Следователно Органът следва да бъде създаден въз основа на член 114 ДФЕС.

(18) Задачите на компетентните органи на държавите-членки, включително сътрудничеството помежду им и сътрудничеството с Комисията, се определят в следните законодателни актове: Директива 2006/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. относно предприемането и осъществяването на дейност от кредитните институции ([2]), Директива 2006/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. относно капиталовата адекватност на инвестиционните посредници и кредитните институции ([3]) и Директива 94/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 1994 г. относно схемите за гарантиране на депозити ([4]).

(19) Действащото законодателство на Съюза, което регулира областите, по отношение на които се прилага настоящият регламент, включва и Директива 2002/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2002 г. относно допълнителния надзор на кредитните институции, застрахователните предприятия и на инвестиционните посредници към един финансов конгломерат ([5]), Директива 98/78/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 октомври 1998 г. относно допълнителен надзор върху застрахователни предприятия, които са част от застрахователна група ([6]), Регламент (ЕО) № 1781/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 ноември 2006 г. относно информацията за платеца, придружаваща парични преводи ([7]), Директива 2009/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно предприемането, упражняването и пруденциалния надзор на дейността на институциите за електронни пари ([8]) и съответните части от

([1]) Сборник със съдебна практика 2006, стр. I-03771, точка 44.
([2]) ОВ L 177, 30.6.2006 г., стр. 1.
([3]) ОВ L 177, 30.6.2006 г., стр. 201.
([4]) ОВ L 135, 31.5.1994 г., стр. 5.
([5]) ОВ L 35, 11.2.2003 г., стр. 1.
([6]) ОВ L 330, 5.12.1998 г., стр. 1.
([7]) ОВ L 345, 8.12.2006 г., стр. 1.
([8]) ОВ L 267, 10.10.2009 г., стр. 7.

▼B

Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризъм ([1]), от Директива 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 септември 2002 г. относно дистанционната търговия на потребителски финансови услуги ([2]), както и от Директива 2007/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 г. относно платежните услуги във вътрешния пазар ([3]).

(20) Желателно е Органът да насърчава последователния подход в областта на гарантирането на депозитите, за да се осигури равнопоставеност и справедливо третиране на вложителите в Съюза. Доколкото по отношение на схемите за гарантиране на депозитите се упражнява по-скоро надзор в съответните държави-членки, а не регулаторен надзор, Органът следва да може да упражнява своите правомощия съгласно настоящия регламент във връзка със самата схема за гарантиране на депозитите и нейния оператор.

(21) В съответствие с декларацията (№ 39) по член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз, приложена към заключителния акт на Междуправителствената конференция, която прие Договора от Лисабон, за изготвянето на регулаторни технически стандарти е необходима помощта на технически експерти, която се предоставя под специфична за областта на финансовите услуги форма. Необходимо е да се даде възможност на Органа да предоставя такава експертна помощ, включително по отношение на стандарти или части от стандарти, които не се основават на проект на технически стандарт, изготвен от него.

(22) Необходимо е въвеждането на ефективен инструмент за утвърждаването на хармонизирани регулаторни технически стандарти в областта на финансовите услуги, както и единен наръчник, за да се осигури равнопоставеност и подходяща защита на вложителите, инвеститорите и потребителите в Съюза. Уместно е на Органа, като структура със силно специализиран експертен опит, да бъде възложено, в определените в правото на Съюза области, изготвянето на проекти на регулаторни технически стандарти, които не предполагат избори, свързани с провежданата политика.

(23) Комисията следва да одобрява тези проекти на регулаторни технически стандарти чрез делегирани актове съгласно член 290 ДФЕС, за да им придаде задължителна правна сила. Те следва да подлежат на изменение единствено при много ограничени и извънредни обстоятелства, тъй като

([1]) ОВ L 309, 25.11.2005 г., стр. 15.
([2]) ОВ L 271, 9.10.2002 г., стр. 16.
([3]) ОВ L 319, 5.12.2007 г., стр. 1.

▼B

Органът е участникът, който е тясно свързан с ежедневното функциониране на финансовите пазари и го познава най-добре. Проектите на регулаторни технически стандарти ще подлежат на изменения, в случай че не са съвместими с правото на Съюза, не са съобразени с принципа на пропорционалност или противоречат на основни принципи на вътрешния пазар на финансови услуги, както са отразени в достиженията на правото на Съюза в областта на финансовите услуги. Комисията не следва да променя съдържанието на проектите на регулаторни технически стандарти, изготвени от Органа, без предварително съгласуване с него. За да се осигури плавен и бърз процес на приемане на тези стандарти, вземането на решение от Комисията за одобряване на проектите на регулаторни технически стандарти следва да бъде ограничено със срок.

(24) Предвид техническия опит на Органа в областите, в които следва да се разработят регулаторни технически стандарти, следва да се отбележи намерението на Комисията при приемането на съответните делегирани актове по правило да разчита на проектите на регулаторни технически стандарти, представени ѝ от Органа. Независимо от това, в случаите когато Органът не представи проект на регулаторен технически стандарт в сроковете, определени в съответния законодателен акт, следва да се гарантира реалното постигане на резултата от упражняването на делегираните правомощия и да се запази ефикасността на процеса на вземане на решения. Ето защо в тези случаи на Комисията следва да бъдат предоставени правомощия да приема регулаторни технически стандарти, без да разполага с проект на Органа.

(25) На Комисията следва също така да се предоставят правомощия да приема технически стандарти за изпълнение чрез актове за изпълнение съгласно член 291 ДФЕС.

(26) В областите, които не са обхванати от регулаторните технически стандарти или от техническите стандарти за изпълнение, Органът следва да има правомощия да издава насоки и препоръки за прилагането на правото на Съюза. За да се осигури прозрачност и за да се засили спазването на тези насоки и препоръки от страна на националните надзорни органи, Органът следва да може да публикува информация за причините, поради които надзорните органи не са спазили тези насоки и препоръки.

(27) Гарантирането на правилното и пълно прилагане на правото на Съюза е основна предпоставка за целостта, прозрачността, ефикасността и нормалното функциониране на финансовите пазари, стабилността на финансовата система, както и за неутралните условия на конкуренция между финансовите институции в Съюза. Следователно е необходимо създаването на механизъм, чрез който Органът да се намесва в случаи на неприлагане или неправилно прилагане на правото на Съюза, което е равнозначно на неговото нарушаване. Този механизъм следва да се прилага в области, в които правото на Съюза определя ясни и безусловни задължения.

▼B

(28) С цел да се предвиди пропорционален отговор в случаи на неправилно или недостатъчно прилагане на правото на Съюза, следва да бъде прилаган механизъм от три етапа. На първо място, на Органа следва да бъдат предоставени правомощия да извършва проверка за възможно неправилно или недостатъчно прилагане от страна на националните органи в техните надзорни практики на задълженията, предвидени в правото на Съюза, която да приключва с препоръка. На второ място, когато компетентният национален орган не спазва препоръката, Комисията следва да има правомощия да приеме официално становище, като взема предвид препоръката на Органа, изискваща от компетентния орган да предприеме необходимите действия, за да се гарантира спазването на правото на Съюза.

(29) На трето място, за да бъдат преодолени изключителни ситуации на системно бездействие от страна на съответния компетентен орган, на Органа следва да бъдат предоставени правомощия, като последна мярка, да приема решения, чиито адресати са отделни финансови институции. Тези правомощия следва да бъдат ограничени до изключителни обстоятелства, при които компетентният орган не се съобразява с взетото по отношение на него официално становище и в които правото на Съюза е пряко приложимо за финансовите институции съгласно действащи или бъдещи регламенти на Съюза.

(30) Сериозните заплахи за нормалното функциониране и целостта на финансовите пазари или за стабилността на финансовата система в Съюза изискват своевременен и съгласуван отговор на равнището на Съюза. Поради това Органът следва да може да изисква от националните надзорни органи да предприемат конкретни мерки за справяне с възникнала извънредна ситуация. На Съвета следва да бъде предоставено правомощие да установи наличието на извънредна ситуация по искане на всеки от ЕНО, на Комисията или на ЕССР.

(31) Органът следва да може да изисква от националните надзорни органи да предприемат конкретни действия за справяне с възникнала извънредна ситуация. Действията, предприети от Органа в това отношение, не следва да засягат правомощията на Комисията по член 258 ДФЕС да задейства срещу държавата-членка на съответния надзорен орган процедура за нарушение, ако не са предприети такива действия, без да се засяга правото на Комисията при такива обстоятелства да налага временни мерки в съответствие с процедурния правилник на Съда на Европейския съюз. Те освен това не следва да засягат отговорността, която може да носи тази държава-членка в съответствие с практиката на Съда на Европейския съюз, в случай че нейните надзорни органи не предприемат исканите от Органа действия.

(32) За да се осигури ефикасен и ефективен надзор и балансирано отчитане на становищата на компетентните органи в различните държави-членки, в презграничните случаи Органът следва да може да урежда разногласия между тези компетентни органи, включително в рамките на колегии от надзорници, като решенията му следва да имат задължителен характер. Следва да бъде предвидена помирителна фаза, по време на която компетентните органи да могат да постигнат

▼B

съгласие. Органът следва да бъде компетентен по отношение на разногласия относно процедурата или относно същността на дадено действие или бездействие на компетентен орган на държава-членка в случаите, определени в правно обвързващите актове на Съюза, посочени в настоящия регламент. В такъв случай един от засегнатите надзорници следва да има право да отнесе въпроса до Органа, който следва да предприеме действия в съответствие с настоящия регламент. На Органа следва да се предоставят правомощия да изисква от съответните компетентни органи да предприемат определено действие или да се въздържат от действия, за да решат въпроса и да осигурят спазването на правото на Съюза, като искането му е със задължителен характер за съответните компетентни органи. Ако компетентен орган не спази взетото спрямо него решение за уреждане на разногласието, на Органа следва да се предоставят правомощия да приема решения, чиито непосредствени адресати са финансовите институции, в области на правото на Съюза, които имат пряко приложение спрямо тях. Правомощието за приемане на такива решения следва да се упражнява само като крайна мярка и само за да се гарантира правилното и последователно прилагане на правото на Съюза. В случаи, при които съответното законодателство на Съюза предоставя право на преценка на компетентните органи на държавите-членки, взетите от Органа решения не могат да заменят съобразеното с правото на Съюза упражняване на това право на преценка.

(33) Кризата доказа, че настоящата система на сътрудничество между националните органи, чиито правомощия са ограничени в рамките на отделните държави-членки, е недостатъчна по отношение на финансови институции, които извършват дейност в повече от една държава.

(34) Експертните групи, създадени от държавите-членки, за да проучат причините за кризата и да направят предложения за подобряване на регулирането и надзора на финансовия сектор, потвърдиха, че сегашните механизми не представляват надеждна основа за бъдещото регулиране и надзор върху презграничните финансови институции в целия Съюз.

(35) Както се посочва в доклада „Дьо Ларозиер“, „[п]о същество имаме две алтернативи: първата се състои в решения „всеки за себе си“ на принципа „beggar-thy-neighbour“ („за сметка на другите“), а втората — в засилено, прагматично, разумно европейско сътрудничество в полза на всички за запазване на отворената световна икономика. Това ще донесе безспорни икономически ползи.“

(36) Колегиите от надзорници играят важна роля за ефикасния, ефективния и последователен надзор на финансовите институции, които извършват дейност в повече от една държава. Органът следва да допринася за насърчаването и наблюдението на ефективната, ефикасна и последователна работа на колегиите от надзорници и във връзка с това да има водеща роля при осигуряване на последователната и съгласувана работа на колегиите от надзорници по отношение на презграничните финансови институции в целия Съюз. Ето защо Органът следва да има пълноправно участие в колегиите от надзорници с цел хармонизирането на работата и процеса на обмен на информация в колегиите от

▼B

надзорници, и насърчаването на сближаването и последователността при прилагането на правото на Съюза от колегиите. Както се посочва в доклада „Дьо Ларозиер“, „нарушаването на конкуренцията и регулаторния арбитраж, произтичащи от различията между надзорните практики, трябва да се избягват, тъй като те са в състояние да нарушат финансовата стабилност — наред с другото, чрез насърчаване на прехвърлянето на финансова дейност в държави с не толкова строг надзор. Системата за надзор трябва да се възприема като справедлива и балансирана.“

(37) Необходимо е сближаване в областта на предотвратяването, управлението и преодоляването на кризи, включително механизмите за осигуряване на средства, с цел да се гарантират вътрешното поемане на разходите от финансовата система и способността на публичните органи да преструктурират проблемни финансови институции, като същевременно сведат до минимум въздействието от проблемите върху финансовата система, необходимостта да се разчита на приходите от данъкоплатците при спасяването на банките и използването на публични средства, да ограничат вредите за икономиката и да координират прилагането на националните мерки за преструктуриране. В това отношение е наложително да се разработят общи правила за пълен набор от инструменти за предотвратяване на появата и преструктуриране на проблемни банки, с цел по-специално да се реагира на кризи, свързани с големи, презгранични и/или взаимосвързани институции, като следва да се извърши оценка на необходимостта от предоставяне на съответни допълнителни правомощия на Органа, както и по какъв начин банките и спестовните институции да определят като приоритет защитата на вложителите.

(38) Отбелязва се намерението на Комисията при текущия преглед на Директива 94/19/ЕО и на Директива 97/9/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 3 март 1997 г. относно схемите за обезщетение на инвеститорите ([1]) да отдели специално внимание на необходимостта от допълнително хармонизиране в целия Съюз. В застрахователния сектор се отбелязва намерението на Комисията да разгледа възможностите за въвеждане на правила на Съюза за защита на титулярите на застрахователни полици в случай на проблемно застрахователно дружество. ЕНО следва да имат важна роля в тези области и следва да им се предоставят подходящи правомощия във връзка с европейските системи от схеми за гарантиране на депозити.

(39) Делегирането на задачи и отговорности може да бъде полезен инструмент за работата на мрежата от надзорници, с който да се ограничи дублирането на надзорни задачи, да се насърчи сътрудничеството, а по този начин и да се рационализира надзорният процес, както и да се намали тежестта за финансовите институции. Следователно настоящият регламент следва да осигурява ясно правно основание за подобно делегиране. Като спазват общото правило, че делегирането следва да бъде допустимо, държавите-членки следва да могат да въвеждат специални условия за делегирането на

([1]) ОВ L 84, 26.3.1997 г., стр. 22.

▼B

отговорности, например във връзка с предоставянето на информация и уведомлението относно реда и условията за делегиране. Делегирането на задачи означава, че задачите се изпълняват от Органа или от национален надзорен орган, различен от отговорния орган, а отговорността за надзорните решения се носи от делегиращия орган. С делегирането на отговорности Органът или национален надзорен орган (оправомощен орган) следва да може да решава даден свързан с надзора въпрос от свое име, вместо оправомощаващия орган. Делегирането следва да се ръководи от принципа за предоставяне на надзорни правомощия на този надзорник, който е в най-подходяща позиция за предприемане на действия по съответния въпрос. Преразпределянето на отговорности би било уместно например от съображения за икономии на мащаба или поради обхвата, от гледна точка на последователността при осъществяването на надзор на ниво група и от гледна точка на оптималното използване на техническия опит сред националните надзорни органи. Решенията на оправомощения орган следва да се признават от оправомощаващия орган и от други компетентни органи като определящи, ако са в рамките на делегирането. Съответното законодателство на Съюза може допълнително да конкретизира принципите за преразпределянето на отговорностите със споразумение. Органът следва да улеснява и наблюдава с подходящи средства действието на споразуменията за делегиране между националните надзорни органи.

Той следва да бъде предварително информиран относно планираните споразумения за делегиране, за да може да изрази становището си, когато е уместно. Той следва да централизира публикуването на такива споразумения, за да се осигури на всички заинтересовани страни навременна, прозрачна и лесно достъпна информация. Той следва да определи и разпространи най-добрите практики по отношение на делегирането и споразуменията за делегиране.

(40) Органът следва активно да насърчава сближаването на надзорните практики в рамките на Съюза с цел създаване на обща надзорна култура.

(41) Партньорските проверки са ефикасен и ефективен инструмент за насърчаване на съгласуваността в рамките на мрежата от финансови надзорници. Следователно Органът следва да разработи методологична рамка за подобни проверки и да ги извършва редовно. Проверките следва да се съсредоточат не само върху сближаването на надзорните практики, но също така и върху възможността надзорниците да постигнат висококачествени резултати от надзора, както и

▼B

върху независимостта на тези компетентни органи. Резултатите от партньорските проверки следва да се оповестяват публично със съгласието на компетентния орган, който е предмет на проверката. Най-добрите практики следва също да се определят и оповестяват публично.

(42) Органът следва активно да насърчава координирани надзорни действия от страна на Съюза, по специално за гарантиране правилното функциониране и целостта на финансовите пазари и стабилността на финансовата система в Съюза. В допълнение към неговите правомощия за действия в извънредни ситуации, на Органа следва да бъде възложена обща координационна функция в рамките на ЕСФН. Действията на Органа следва да бъдат насочени по-специално към осигуряването на редовен обмен на информация между компетентните органи.

(43) За да бъде запазена финансовата стабилност, е необходимо още на ранен етап да бъдат отчитани тенденциите, потенциалните рискове и слабости, проявяващи се на микропруденциално равнище, в презграничен и междусекторен аспект. Органът следва да наблюдава и оценява тези процеси в рамките на своята компетентност и, когато е необходимо, да информира редовно или, ако се налага, във връзка с конкретен случай, Европейския парламент, Съвета и Комисията, другите европейски надзорни органи и ЕССР. Органът, в сътрудничество с ЕССР, следва също така да въведе и да координира провеждането на стрес-тестове на равнището на Съюза, за да бъде направена оценка на устойчивостта на финансовите институции на неблагоприятни пазарни тенденции, и следва да осигурява колкото се може по-последователна методология при извършването на такива тестове на национално равнище. Органът следва да извършва икономически анализи на пазарите и на въздействието на потенциалните пазарни тенденции с цел точно изпълнение на своите функции.

(44) Предвид глобализацията на финансовите услуги и нарасналото значение на международните стандарти Органът следва да насърчава диалога и сътрудничеството с надзорници извън Съюза. Следва да му бъдат предоставени правомощия да развива контакти и да постига административни договорености с надзорните органи и администрации на трети държави и с международни организации, като зачита изцяло настоящата роля и съответната компетентност на държавите-членки и на институциите на Съюза. Държави, които са сключили споразумения със Съюза, с които са приели и прилагат правото на Съюза, следва да могат да участват в дейността на Органа, като Органът следва да може да си сътрудничи и с трети държави, които прилагат законодателство, признато за еквивалентно на законодателството на Съюза.

(45) В рамките на своята компетентност Органът следва да действа като независим консултативен орган за Европейския парламент, Съвета и Комисията. Без да се засягат правомощията на съответните компетентни органи, Органът

▼B

следва да може да предоставя своето становище при пруденциалната оценка на сливанията и придобиванията съгласно Директива 2006/48/ЕО, изменена с Директива 2007/44/ЕО ([1]), в случаите, в които посочената директива изисква консултации между компетентните органи от две или повече държави-членки.

(46) За да изпълнява ефективно своите задължения, Органът следва да има правото да изисква цялата необходима информация. За да се избегне дублирането при предоставянето на информация относно финансови институции, тази информация обикновено следва да се предоставя от националните надзорни органи, които са най-близо до финансовите пазари и институции, и следва да е съобразена с вече съществуващите статистически данни. В същото време обаче, като крайна мярка, Органът следва да може да отправя надлежно обосновано и мотивирано искане за информация пряко до дадена финансова институция, когато компетентният национален орган не предоставя или не може да предостави своевременно подобна информация. Органите на държавите-членки следва да бъдат задължени да подпомагат Органа при осигуряването на отговор на такива преки запитвания. В този контекст е от съществено значение работата по изготвяне на общи формати на докладване. Мерките за събиране на информация не следва да засягат правната рамка на Европейската статистическа система и Европейската система на централните банки в областта на статистиката. Следователно настоящият регламент не следва да засяга Регламент (ЕО) № 223/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2009 г. относно европейската статистика ([2]) и Регламент (ЕО) № 2533/98 на Съвета от 23 ноември 1998 г. относно събирането на статистическа информация от Европейската централна банка ([3]).

(47) Тясното сътрудничество между Органа и ЕССР е от съществено значение за осигуряването на напълно ефективна работа на ЕССР и на последващи действия в отговор на неговите предупреждения и препоръки. Органът и ЕССР следва да обменят помежду си всякаква относима информация. Данни, свързани с отделни предприятия, следва да бъдат предоставяни само при мотивирано искане. При получаването на предупреждение или препоръка от ЕССР до Органа или до национален надзорен орган Органът следва да осигури подходящи последващи действия.

(48) Органът следва да се консултира със заинтересованите страни относно регулаторни технически стандарти или технически стандарти за изпълнение, насоки и препоръки и да им предостави достатъчна възможност да изразят мнение по предлаганите мерки. Преди да приеме проекти на регулаторни технически стандарти или технически стандарти за изпълнение, насоки и препоръки, Органът следва да извърши оценка на въздействието. За подобряване на ефективността

([1]) Директива 2007/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 г. за изменение на Директива 92/49/ЕИО на Съвета и директиви 2002/83/ЕО, 2004/39/ЕО, 2005/68/ЕО и 2006/48/ЕО по отношение на процедурните правила и критериите за оценяване за предварителната оценка на придобиванията и увеличението на участия във финансовия сектор (ОВ L 247, 21.9.2007 г., стр. 1).

([2]) ОВ L 87, 31.3.2009 г., стр. 164.

([3]) ОВ L 318, 27.11.1998 г., стр. 8.

▼B

следва да бъде използвана Група на участниците от банковия сектор, която също следва да осигурява балансирано участие на кредитните и инвестиционните институции в Съюза, представляващи различни по модел и размер финансови институции и дружества, включително институционални инвеститори и други финансови институции, които от своя страна също използват финансови услуги, на малките и средни предприятия (МСП), на профсъюзите, на академичните среди, на потребителите и на други ползватели на банкови услуги на дребно. Групата на участниците от банковия сектор следва да осигурява взаимодействието с други потребителски групи в областта на финансовите услуги, създадени от Комисията или съгласно законодателството на Съюза.

(49) Членовете на Групата на участниците от банковия сектор, представляващи организации с нестопанска цел или академичните среди, следва да получават подходящи компенсации, за да се даде възможност на лица, които не разполагат с достатъчно средства и не са представители на сектора, да участват пълноценно в дискусиите относно финансовото регулиране.

(50) Държавите-членки носят основната отговорност за осигуряването на координирано управление на кризи и за запазването на финансовата стабилност при кризи, по-специално по отношение на стабилизирането и преструктурирането на отделни проблемни финансови институции. Решенията на Органа в извънредни ситуации или при уреждане на разногласия, които влияят върху стабилността на финансовата институция, не следва да засягат фискалните отговорности на държавите-членки. Следва да бъде създаден механизъм, чрез който държавите-членки да могат да използват тази предпазна мярка и в крайна сметка да отнесат въпроса за решаване от Съвета. Въпреки това не следва да се злоупотребява с този предпазен механизъм, по-специално по отношение на взето от Органа решение, което няма значителни или съществени фискални последици, като например намаляване на приходи, свързано с временна забрана на конкретни дейности или продукти с цел защита на потребителите. При вземане на решение в контекста на предпазния механизъм, Съветът следва да гласува в съответствие с принципа, че всеки член има един глас. Уместно е Съветът да има своята роля в тази област, като се отчитат конкретните отговорности на държавите-членки в тази връзка. Предвид чувствителността на въпроса следва да се осигурят строги правила за поверителност.

(51) В процедурите по вземане на решение Органът следва да спазва правилата на Съюза и общите принципи за гарантиране на законосъобразни процедури и прозрачност. Следва да бъде напълно спазвано правото на изслушване на адресатите на решенията на Органа. Актовете на Органа следва да съставляват неразделна част от правото на Съюза.

▼B

(52) Съветът на надзорниците, който ще включва ръководителите на съответните компетентни органи от всяка държава-членка и ще бъде ръководен от председателя на Органа, следва да бъде основният орган за вземане на решения на Органа. Представители на Комисията, на ЕССР, на Европейската централна банка, на Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и пенсионно осигуряване) и на Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари) следва да участват като наблюдатели. Членовете на Съвета на надзорниците следва да действат независимо и единствено в интерес на Съюза.

(53) По правило Съветът на надзорниците следва да взема решенията си с обикновено мнозинство в съответствие с принципа, че всеки член има един глас. Въпреки това за актове от общ характер, включително такива, свързани с регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, насоки и препоръки, по бюджетни въпроси, както и във връзка с искания на държава-членка за преразглеждане на решение на Органа за временна забрана или ограничение на определени финансови дейности, е уместно да се прилагат правилата за гласуване с квалифицирано мнозинство, предвидени в член 16, параграф 4 от Договора за Европейския съюз и в Протокол № 36 относно преходните разпоредби, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз. Случаите, свързани с уреждането на разногласия между националните надзорни органи, следва да бъдат разглеждани от ограничена, обективна група, съставена от членове, които не са представители на компетентните органи, между които има разногласие, нито имат някакъв свързан с разногласието интерес или преки връзки със съответните компетентни органи. Съставът на групата следва да бъде подходящо балансиран. Решението на групата следва да бъде одобрено от Съвета на надзорниците с обикновено мнозинство в съответствие с принципа, че всеки член има един глас. По отношение на решения, взети от консолидиращия надзорник обаче, предложеното от групата решение може да бъде отхвърлено от членове, представляващи блокиращо малцинство от гласовете по смисъла на член 16, параграф 4 от Договора за Европейския съюз и член 3 от Протокол № 36 относно преходните разпоредби.

(54) Управителният съвет, включващ председателя на Органа, представители на националните надзорни органи и на Комисията, следва да гарантира, че Органът осъществява мисията си и изпълнява възложените му задачи. На Управителния съвет следва да бъдат предоставени необходимите правомощия да предлага, наред с другото, годишната и многогодишната работна програма, да упражнява някои бюджетни правомощия, да приема плана на Органа за политика спрямо персонала, да приема специални разпоредби относно правото на достъп до документи и да предлага годишния доклад.

(55) Органът следва да бъде представляван от председател, който е назначен от Съвета на надзорниците на пълно работно време, въз основа на своите качества, умения, познания за финансовите институции и пазари и опит, свързан с финансовия надзор и регулиране, след открита процедура

▼B

за подбор, организирана и ръководена от Съвета на надзорниците с помощта на Комисията. За назначаването на първия председател на Органа Комисията следва да изготви, *inter alia*, списък на подбраните кандидати въз основа на техните качества, умения, познания за финансовите институции и пазари и опит, свързан с финансовия надзор и регулиране. За последващите назначения необходимостта от изготвен от Комисията списък следва да се разгледа в доклад, който следва да бъде изготвен в съответствие с настоящия регламент. Преди избраното лице да поеме задълженията си и до един месец след неговия избор от Съвета на надзорниците Европейският парламент следва да има право, след като изслуша избраното лице, да възрази срещу кандидатурата му.

(56) Управлението на Органа следва да бъде поверено на изпълнителен директор, който има право да участва в заседанията на Съвета на надзорниците и на Управителния съвет без право на глас.

(57) За да бъде осигурена междусекторна последователност в действията на ЕНО, те следва тясно да координират действията си чрез Съвместния комитет и да постигат общи позиции, когато това е целесъобразно. Съвместният комитет следва да координира функциите на ЕНО във връзка с финансовите конгломерати и с други междусекторни въпроси. Когато е уместно, актовете, по отношение на които са компетентни Европейският надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) или Европейският надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), следва да бъдат приемани паралелно от съответните европейски надзорни органи. Председателството на Съвместния комитет се поема от председателите на ЕНО за срок от 12 месеца на ротационен принцип. Председателят на Съвместния комитет следва да бъде заместник-председател на ЕССР. Съвместният комитет следва да разполага със свой персонал, осигурен от ЕНО, с цел да се позволи неофициален обмен на информация и разработване на подход на обща надзорна култура между ЕНО.

(58) Необходимо е да се гарантира, че лицата, засегнати от решенията на Органа, разполагат с подходящи средства за правна защита. За да се осигури ефективна защита на правата на лицата и от съображения за процесуална икономия, когато Органът има правомощия за вземане на решение, лицата следва да имат право на обжалване пред Апелативния съвет. С цел постигане на ефективност и последователност Апелативният съвет следва да бъде съвместен орган на ЕНО, независим от техните административни и регулаторни структури. Решенията на Апелативния съвет следва да могат да бъдат обжалвани пред Съда на Европейския съюз.

▼B

(59) За да се гарантира неговата пълна автономност и независимост, Органът следва да получи независим бюджет с приходи предимно от задължителните вноски от националните надзорни органи и от общия бюджет на Европейския съюз. Условията на финансирането на Органа от Съюза се определят в споразумение на бюджетния орган в съответствие с точка 47 от Междуинституционалното споразумение от 17 май 2006 г. между Европейския парламент, Съвета и Комисията за бюджетната дисциплина и доброто финансово управление ([1]). Следва да се прилага бюджетната процедура на Съюза. Одитът на сметките следва да се извършва от Сметната палата. По отношение на целия бюджет се прилага процедурата по освобождаване от отговорност.

(60) Спрямо Органа следва да се прилага Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета от 25 май 1999 г. относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF) ([2]). Органът следва също така да се присъедини към Междуинституционното споразумение от 25 май 1999 г. между Европейския парламент, Съвета на Европейския съюз и Комисията на Европейските общности относно вътрешните разследвания, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF) ([3]).

(61) За да се осигурят открити и прозрачни условия за наемане на работа и еднакво третиране на персонала, за всички служители на Органа следва да се прилага Правилникът за длъжностните лица и Условията за работа на другите служители на Европейските общности ([4]).

(62) От изключително значение е да бъде защитена търговската тайна, както и другите видове поверителна информация. По отношение на поверителността на информацията, предоставяна на Органа и обменяна в мрежата, следва да се прилагат строги и ефективни правила за поверителност.

(63) Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни ([5]) и Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични

([1]) ОВ C 139, 14.6.2006 г., стр. 1.
([2]) ОВ L 136, 31.5.1999 г., стр. 1.
([3]) ОВ L 136, 31.5.1999 г., стр. 15.
([4]) ОВ L 56, 4.3.1968, стр. 1.
([5]) ОВ L 281, 23.11.1995, стр. 31.

▼B

данни от институции и органи на Европейския съюз и за свободното движение на такива данни ([1]) се прилагат в пълна степен при обработването на лични данни за целите на настоящия регламент.

(64) За да се осигури прозрачност на работата на Органа, спрямо него следва да се прилага Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията ([2]).

(65) В работата на Органа следва да могат да участват трети държави, в съответствие със съответните споразумения, които ще бъдат сключени от Съюза.

(66) Тъй като целите на настоящия регламент, а именно подобряването на функционирането на вътрешния пазар чрез постигане на високо, ефективно и последователно равнище на пруденциално регулиране и надзор, защитата на вложителите и инвеститорите, защитата на целостта, ефикасността и нормалното функциониране на финансовите пазари, запазването на стабилността на финансовата система и засилването на международната надзорна координация, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки и поради обхвата на действието могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.

(67) Органът следва да поеме всички текущи задачи и правомощия на Комитета на европейските банкови надзорници. Следователно Решение 2009/78/ЕО на Комисията следва да бъде отменено, считано от датата на създаването на Органа, а Решение № 716/2009/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. за създаване на програма на Общността за подкрепа на специфични дейности в областта на финансовите услуги, финансовото отчитане и одита ([3]) следва да бъде съответно изменено. Предвид съществуващите структури и дейности на Комитета на европейските банкови надзорници е важно да се осигури много тясно сътрудничество между Комитета на европейските банкови надзорници и Комисията при установяването на подходящи преходни мерки, за да се гарантира възможно най-кратък период, през който Комисията да отговаря за административното създаване и първоначалната административна дейност на Органа.

([1]) ОВ L 8, 12.1.2001, стр. 1.
([2]) ОВ L 145, 31.5.2001 г., стр. 43.
([3]) ОВ L 253, 25.9.2009 г., стр. 8.

▼B

(68) Уместно е да се определят срокове за прилагането на настоящия регламент, за да се гарантира, че Органът е достатъчно подготвен да започне да функционира и да се осигури плавен преход от Комитета на европейските банкови надзорници. Органът следва да разполага с подходящо финансиране. Поне първоначално 40 % от неговото финансиране следва да бъде със средства на Съюза и 60 % — чрез вноски на държавите-членки, направени в съответствие с пропорционалната тежест на гласовете, установена в член 3, параграф 3 от Протокола (№ 36) относно преходните разпоредби.

(69) За да се улесни създаването на Органа на 1 януари 2011 г., настоящият регламент следва да влезе в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

СЪЗДАВАНЕ И ПРАВЕН СТАТУС

Член 1

Създаване и обхват на дейността

1. С настоящия регламент се създава Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), наричан по-нататък „Органът“.

▼M1

2. Органът действа в рамките на правомощията, предоставени от настоящия регламент, и на приложното поле на Директива 94/19/ЕО, Директива 2002/87/ЕО, Директива 2002/87/ЕО, Регламент (ЕО) № 1781/2006, Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници ([1]), Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 June 2013 относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници ([2]) и — доколкото тези актове са приложими за кредитните и финансови институции и компетентните органи, които упражняват надзор върху тях, в рамките на приложимите части от Директива 2002/65/ЕО, Директива 2005/60/ЕО, Директива 2007/64/ЕО и Директива 2009/110/ЕО, включително на всички директиви, регламенти и решения, основаващи се на тези правни актове, и на всеки друг правно обвързващ акт на Съюза, с който се възлагат задачи на Органа. Органът действа също така в съответствие с Регламент (ЕС) № 1024/2013 ([3]) на Съвета.

▼B

3. Органът също така действа в областта на дейност на кредитните институции, финансовите конгломерати, инвестиционните посредници, платежните институции и институциите за електронни пари във връзка с въпроси, които не се уреждат пряко в актовете, посочени в параграф 2, включително по въпроси на корпоративното управление, одита и финансовата

([1]) ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1.
([2]) ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338.
([3]) Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 година за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции (ОВ L 287, 29.10.2013, стр. 63).

▼B

отчетност, при условие че тази дейност на Органа е необходима за гарантиране на ефективното и последователното прилагане на тези актове.

4. Разпоредбите на настоящия регламент не засягат правомощията на Комисията, по-специално правомощията съгласно член 258 ДФЕС за гарантиране спазването на правото на Съюза.

5. Целта на Органа е да защитава обществените интереси, като допринася за краткосрочната, средносрочната и дългосрочната стабилност и ефективност на финансовата система, в интерес на икономиката на Съюза и на неговите граждани и стопански субекти. Органът допринася за:

а) подобряването на функционирането на вътрешния пазар, включително по-специално надеждно, ефективно и последователно ниво на регулиране и надзор;

б) осигуряването на целостта, прозрачността, ефикасността и нормалното функциониране на финансовите пазари,

в) засилването на международната надзорна координация,

г) предотвратяването на регулаторния арбитраж и насърчаването на еднакви условия на конкуренция,

д) гарантирането на подходящото регулиране и надзор върху вземането на кредити и други рискове, и

е) подобряването на защитата на потребителите.

▼M1

За постигането на тези цели Органът допринася за последователното, ефикасно и ефективно прилагане на актовете, посочени в параграф 2, насърчава конвергенцията на надзорните практики, предоставя становища за Европейския парламент, Съвета и Комисията и извършва икономически анализ на пазарите с оглед насърчаване на постигането на целите на Органа.

▼B

При изпълнението на задачите, които са му възложени с настоящия регламент, Органът обръща особено внимание на всеки системен риск, породен от финансовите институции, чиито проблеми биха могли да засегнат действието на финансовата система или на реалната икономика.

▼M1

При изпълнение на своите задачи Органът действа независимо, безпристрастно и по недискриминационен начин, в интерес на Съюза като цяло.

▼B

Член 2

Европейска система за финансов надзор

1. Органът е част от Европейската система за финансов надзор (ЕСФН). Основната цел на ЕСФН е да гарантира, че правилата, приложими към финансовия сектор, се прилагат по подходящ начин за запазване на финансовата стабилност и осигуряване на доверие във финансовата система като цяло и достатъчна защита за потребителите на финансови услуги.

▼B

2. ЕСФН се състои от:

а) Европейския съвет за системен риск (ЕССР) - за целите и задачите, определени в Регламент (ЕС) № 1092/2010 и в настоящия регламент;

б) Органа;

в) Европейския надзорен орган (Европейски надзорен орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване), създаден с Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета ([1]);

г) Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), създаден с Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета ([2]);

д) Съвместния комитет на европейските надзорни органи (наричан по-нататък „Съвместният комитет“) — за целите на изпълнението на задачите, посочени в членове 54—57 от настоящия регламент, от Регламент (ЕС) № 1094/2010 и от Регламент (ЕС) № 1095/2010;

▼M1

е) компетентните или надзорните органи, определени в актовете на Съюза, посочени в член 1, параграф 2 от настоящия регламент, включително Европейската централна банка по отношение на задачите, възложени ѝ съгласно Регламент (ЕС) № 1024/2013, от Регламент (ЕС) № 1094/2010 и от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

▼B

3. Органът редовно и тясно си сътрудничи с ЕССР, както и с Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) и Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), посредством Съвместния комитет, като по този начин осигурява междусекторната последователност на работата и постигането на общи позиции в областта на надзора на финансовите конгломерати и по други междусекторни въпроси.

4. В съответствие с принципа на лоялното сътрудничество съгласно член 4, параграф 3 от Договора за Европейския съюз участниците в ЕСФН си сътрудничат в дух на доверие и пълно взаимно зачитане, като следят по-специално за обмена на подходяща и надеждна информация помежду си.

5. Надзорните органи, които са участници в ЕСФН, са задължени да упражняват надзор върху финансовите институции, действащи в рамките на Съюза в съответствие с актовете, посочени в член 1, параграф 2.

▼M1

Член 3

Отчетност на Органите

Органите, посочени в член 2, параграф 2, букви а)—г), се отчитат пред Европейския парламент и пред Съвета. Европейската централна банка се отчита пред Европейския парламент и пред Съвета по отношение на изпълнението на надзорните задачи, възложени ѝ в съответствие с Регламент (ЕС) № 1024/2013 в съответствие с посочения регламент.

([1]) Вж. страница 48 от настоящия брой на Официален вестник.
([2]) Вж. страница 84 от настоящия брой на Официален вестник.

▼B

Член 4

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

1. „финансови институции“ означава „кредитни институции“ по смисъла на член 4, точка 1 от Директива 2006/48/ЕО, „инвестиционни посредници“ по смисъла на член 3, параграф 1, буква б) от Директива 2006/49/ЕО, и „финансови конгломерати“ по смисъла на член 2, точка 14 от Директива 2002/87/ЕО, като се има предвид, че по отношение на Директива 2005/60/ЕО „финансови институции“ означава кредитни институции и финансови институции по смисъла на член 3, точки 1 и 2 от посочената директива;

▼M3

2. „компетентен орган“ означава:

   i) компетентен орган съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 40 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и по смисъла на директиви 2007/64/ЕО и 2009/110/ЕО;

   ii) по отношение на директиви 2002/65/ЕО и 2005/60/ЕО – органите, компетентни за осигуряване на спазването на изискванията на тези директиви от страна на кредитните и финансовите институции;

   iii) по отношение на Директива 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета [1] – определеният орган съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 18 от посочената директива; както и

   iv) по отношение на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета [2] – органът за преструктуриране по смисъла на член 2, параграф 1, точка 18 от посочената директива.

▼B

Член 5

Правен статус

1. Органът е орган на Съюза и притежава юридическа правосубектност.

2. Във всяка държава-членка Органът се ползва с най-широката правоспособност, предоставяна на юридически лица съгласно националното законодателство. По-специално той може да придобива или да се разпорежда с движимо и недвижимо имущество и да е страна по съдебни производства.

3. Органът се представлява от своя председател.

([1]) Директива 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно схемите за гарантиране на депозити (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 149).

([2]) Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).

▼B

Член 6

Състав

Органът се състои от:

1. Съвет на надзорниците, който изпълнява задачите, определени в член 43;

2. Управителен съвет, който изпълнява задачите, определени в член 47;

3. председател, който изпълнява задачите, определени в член 48;

4. изпълнителен директор, който изпълнява задачите, определени в член 53;

5. Апелативен съвет, който изпълнява задачите, определени в член 60.

Член 7

Седалище

Органът е със седалище в Лондон.

ГЛАВА II

ЗАДАЧИ И ПРАВОМОЩИЯ НА ОРГАНА

Член 8

Задачи и правомощия на Органа

1. Органът има следните задачи:

▼M1

а) да допринася за установяването на висококачествени общи регулаторни и надзорни стандарти и практики, по-специално чрез предоставянето на становища за институциите на Съюза, както и чрез разработване на насоки, препоръки, проекти на регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, както и на други мерки, които се основават на посочените в член 1, параграф 2 законодателни актове;

аа) да разработва и поддържа в актуализиран вид европейско ръководство за надзор над финансовите институции в Съюза, което определя най-добрите надзорни практики по отношение на методологиите и процесите, като отчита, наред с другото, промените в бизнес практиките и бизнес моделите на финансовите институции. Европейското ръководство за надзор;

▼B

б) да допринася за последователното прилагане на правно обвързващите актове на Съюза, по-специално като допринася за създаването на обща надзорна култура, като осигурява последователно, ефективно и ефикасно прилагане на посочените в член 1, параграф 2 актове, като предотвратява регулаторния арбитраж, като действа като медиатор и като урежда разногласия между компетентните органи, като гарантира ефективен и последователен надзор върху финансовите институции, като осигурява съгласувана работа на колегиите от надзорници и като предприема действия, *inter alia*, в извънредни ситуации;

▼M1

в) да улеснява делегирането на задачи и отговорности сред компетентните органи;

▼B

г) да си сътрудничи тясно с ЕССР, по-специално като предоставя на ЕССР необходимата информация за изпълнение на неговите задачи и като осигурява подходящи последващи действия в отговор на предупрежденията и препоръките на ЕССР;

д) да организира и извършва анализи чрез партньорски проверки на компетентните органи, включително да издава насоки и препоръки и да определя най-добри практики, за да засили последователността на резултатите от надзора;

е) да наблюдава и оценява пазарните тенденции в рамките на своята компетентност, включително, когато е уместно, тенденциите в областта на кредитирането, по-специално на домакинствата и МСП;

ж) да извършва икономически анализи на пазарите с цел осигуряване на необходимата информация за изпълнението на функциите на Органа;

з) да насърчава защитата на вложителите и инвеститорите;

▼M1

и) да насърчава последователната и съгласувана работа на колегиите от надзорни органи, наблюдението, оценката и измерването на системния риск, разработването и координирането на планове за възстановяване и оздравяване, като осигурява висока степен на защита на вложителите и инвеститорите в целия Съюз и разработва методи за оздравяване на проблемни финансови институции и оценка на необходимостта от съответни инструменти за финансиране, с оглед на стимулиране на сътрудничеството между компетентните органи, участващи в управлението на кризата, по отношение на трансграничните институции, които имат потенциала да породят системен риск, в съответствие с членове 21—26;

▼B

й) да изпълнява всякакви други конкретни задачи, предвидени в настоящия регламент или в други законодателни актове;

к) да публикува на своята интернет страница и редовно да актуализира информация, свързана с неговата област на дейност, по-специално - в рамките на неговата компетентност - относно регистрираните финансови институции, за да осигури лесно-достъпна информация за обществеността.

▼M1

_____

1а. Когато изпълнява задачите си съгласно настоящия регламент, Органът:

а) използва пълните правомощия на негово разположение; както и

б) отчита изцяло различните видове, бизнес модели, и размери на кредитните институции, като взема предвид целта за гарантиране на сигурността и стабилността на кредитните институции.

▼B

2. За изпълнението на определените в параграф 1 задачи Органът разполага с правомощията, предвидени в настоящия регламент, по-специално:

а) да разработва проекти на регулаторни технически стандарти в конкретните случаи, посочени в член 10;

б) да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение в конкретните случаи, посочени в член 15;

в) да издава насоки и препоръки, както е предвидено в член 16;

▼B

г) да издава препоръки в конкретни случаи съгласно член 17, параграф 3;

д) да взема индивидуални решения, чиито адресати са компетентните органи, в конкретните случаи, посочени в член 18, параграф 3 и член 19, параграф 3;

е) в случаите, свързани с пряко приложимото право на Съюза, да взема индивидуални решения, чиито адресати са финансовите институции, в конкретните случаи, посочени в член 17, параграф 6, в член 18, параграф 4 и в член 19, параграф 4;

ж) да изготвя становища, предназначени за Европейския парламент, Съвета или Комисията, както е предвидено в член 34;

з) да събира необходимата информация относно финансовите институции, както е предвидено в член 35;

и) да разработва общи методики за оценка на въздействието от характеристиките на продуктите и процесите на дистрибуция върху финансовото състояние на дадена институция и върху защитата на потребителите;

й) когато това предвидено в актовете, посочени в член 1, параграф 2 - да осигурява база данни за регистрираните финансови институции в рамките на своята компетентност, достъпът до която е централизиран.

▼M1

2а. При осъществяване на задачите, посочени в параграф 1, и при упражняване на посочените в параграф 2 правомощия Органът се съобразява надлежно с принципите за по-добро регулиране, включително с резултатите от анализа на разходите и ползите, изготвен съгласно настоящия регламент.

▼B

Член 9

Задачи, свързани със защитата на потребителите и финансовите дейности

1. Органът има водеща роля в насърчаването на прозрачността, яснотата и справедливите условия на пазара на потребителски финансови продукти или услуги в рамките на вътрешния пазар, включително чрез:

а) събиране и анализ на данни и изготвяне на доклади относно потребителските тенденции;

б) извършване на преглед и координиране на образователни инициативи и инициативи за финансова грамотност на компетентните органи;

в) разработване на стандарти за обучение за сектора; както и

г) принос към разработването на общи правила за разкриване на информация.

▼B

2. Органът наблюдава новите и вече съществуващите финансови дейности и може да приема насоки и препоръки с оглед насърчаването на сигурността и стабилността на пазарите и сближаването на регулаторните практики.

3. Органът може също така да отправя предупреждения, в случай че определена финансова дейност застрашава сериозно целите, определени в член 1, параграф 5.

▼M1

4. Органът създава, като своя неразделна част, Комитет за финансови иновации, който обединява всички съответни компетентни надзорни органи, с цел да се постигне координиран подход в регулаторното и надзорното третиране на нови или иновативни финансови дейности и да се предоставят на Органа съвети, които да бъдат представени пред Европейския парламент, Съвета и Комисията.

▼B

5. Органът може временно да забрани или ограничи определени финансови дейности, които представляват заплаха за нормалното функциониране и целостта на финансовите пазари или стабилността на цялата финансова система в Съюза или на част от нея в случаите, посочени в законодателните актове по член 1, параграф 2, и съобразно условията, предвидени в тези актове, или, ако е необходимо — в случай на извънредна ситуация, в съответствие със и при предвидените в член 18 условия.

Органът прави преглед на решението, посочено в първа алинея, през подходящи интервали от време, но най-малко веднъж на три месеца. Ако решението не бъде подновено след изтичането на тримесечен срок, действието му се прекратява автоматично.

Държавите-членки могат да поискат от Органа да преразгледа решението си. В такъв случай Органът взема решение дали поддържа решението си в съответствие с процедурата, предвидена в член 44, параграф 1, втора алинея.

▼M1

Органът може също така да направи оценка на необходимостта от забрана или ограничаване на определени видове финансови дейности и в случай на необходимост, да информира Комисията и компетентните органи с цел да се улесни приемането на такава забрана или ограничение.

▼B

Член 10

Регулаторни технически стандарти

1. Когато Европейският парламент и Съветът делегират на Комисията правомощия да приема регулаторни технически стандарти посредством делегирани актове съгласно член 290 ДФЕС с цел да се гарантира последователно хармонизиране в областите, конкретно определени в посочените в член 1, параграф 2 законодателни актове, Органът може да разработва проекти на регулаторни технически стандарти. Органът представя своите проекти на стандарти на Комисията за одобрение.

▼B

Регулаторните технически стандарти са технически, те не представляват стратегически или политически решения и тяхното съдържание се определя от законодателните актове, на които се основават.

Преди да ги представи на Комисията, Органът провежда открити обществени консултации по проектите на регулаторни технически стандарти и анализира свързаните с тях възможни разходи и ползи, освен ако провеждането на такива консултации и анализи не е непропорционално предвид обхвата и въздействието на съответните проекти на регулаторни технически стандарти или предвид особената неотложност на въпроса. Органът също така иска становището на Групата на участниците от банковия сектор, посочена в член 37.

Когато Органът представя проект на регулаторен технически стандарт, Комисията незабавно препраща проекта на Европейския парламент и на Съвета.

В срок от три месеца от получаване на проекта на регулаторен технически стандарт Комисията решава дали да го одобри. Комисията може да одобри проекти на регулаторни технически стандарти само частично или да ги измени, ако интересите на Съюза налагат това.

Когато Комисията възнамерява да не одобри даден проект на регулаторен технически стандарт или възнамерява да го одобри частично или с изменения, тя връща на Органа проекта на регулаторен технически стандарт, като обяснява защо не го одобрява или, в зависимост от случая, като излага мотивите за измененията. В срок от шест седмици Органът може да измени проекта на регулаторен технически стандарт въз основа на предложените от Комисията изменения и да го представи отново на Комисията под формата на официално становище. Органът изпраща копие от официалното си становище на Европейския парламент и на Съвета.

Ако до изтичането на този шестседмичен срок Органът не е представил изменен проект на регулаторен технически стандарт или е представил проект на регулаторен технически стандарт, който не е изменен по начин, съответстващ на предложените от Комисията изменения, Комисията може да приеме регулаторния технически стандарт с измененията, които счита за необходими, или да го отхвърли.

Комисията не може да променя съдържанието на проекта на регулаторен технически стандарт, изготвен от Органа, без предварително съгласуване с него по реда, предвиден в настоящия член.

2. Когато Органът не е представил проект на регулаторен технически стандарт в срока, определен в посочените в член 1, параграф 2 законодателни актове, Комисията може да поиска представянето на такъв проект в рамките на нов срок.

▼B

3. Комисията може да приеме регулаторни технически стандарти посредством делегиран акт и без проект от Органа, само в случай че Органът не ѝ е представил проект на регулаторен технически стандарт в сроковете съгласно параграф 2.

Комисията провежда открити обществени консултации по проектите на регулаторни технически стандарти и анализира свързаните с тях възможни разходи и ползи, освен ако провеждането на такива консултации и анализи не е непропорционално предвид обхвата и въздействието на съответните проекти на регулаторни технически стандарти или предвид особената неотложност на въпроса. Комисията също така иска становища или съвети от Групата на участниците от банковия сектор, посочена в член 37.

Комисията незабавно препраща проекта на регулаторен технически стандарт на Европейския парламент и на Съвета.

Комисията изпраща своя проект на регулаторен технически стандарт на Органа. В срок от шест седмици Органът може да измени проекта на регулаторен технически стандарт и да го представи на Комисията под формата на официално становище. Органът изпраща копие от официалното си становище на Европейския парламент и на Съвета.

Ако до изтичането на шестседмичния срок, посочен в четвърта алинея, Органът не е представил изменен проект на регулаторен технически стандарт, Комисията може да приеме регулаторния технически стандарт.

Ако Органът е представил изменен проект на регулаторния технически стандарт в рамките на шестседмичния срок, Комисията може да измени проекта на регулаторен технически стандарт въз основа на предложените от Органа изменения или да приеме регулаторния технически стандарт с измененията, които счита за необходими. Комисията не може да променя съдържанието на проекта на регулаторен технически стандарт, изготвен от Органа, без предварително съгласуване с него по реда, предвиден в настоящия член.

4. Регулаторните технически стандарти се приемат под формата на регламенти или решения. Те се публикуват в *Официален вестник на Европейския съюз* и влизат в сила на посочената в тях дата.

Член 11

Упражняване на делегирането

1. Правомощията да приема регулаторни технически стандарти, посочени в член 10, се предоставят на Комисията за срок от четири години, считано от 16 декември 2010 г. Комисията представя доклад относно делегираните правомощия най-късно шест месеца преди изтичането на четиригодишния срок. Делегирането на правомощията се подновява автоматично за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не го оттеглят в съответствие с член 14.

▼B

2. Веднага след като приеме регулаторен технически стандарт, Комисията нотифицира едновременно Европейския парламент и Съвета за него.

3. Правомощията да приема регулаторни технически стандарти се предоставят на Комисията при условията, предвидени в членове 12—14.

Член 12

Оттегляне на делегирането

1. Делегирането на правомощие, посочено в член 10, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета.

2. Институцията, започнала вътрешна процедура за вземане на решение дали да оттегли делегирането на правомощия, полага усилия да информира другата институция и Комисията в разумен срок преди вземането на окончателно решение, като посочва делегираните правомощия, които могат да бъдат оттеглени.

3. С решението за оттегляне се прекратява делегирането на правомощията, посочени в него. То поражда действие незабавно или на по-късна посочена в него дата. Решението не засяга валидността на регулаторните технически стандарти, които са вече в сила. То се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 13

Възражения срещу регулаторни технически стандарти

1. Европейският парламент или Съветът могат да направят възражение срещу регулаторен технически стандарт в срок от три месеца от датата на нотификацията за регулаторния технически стандарт, приет от Комисията. По инициатива на Европейския парламент или на Съвета този срок се удължава с три месеца.

▼M2

Когато Комисията приема регулаторен технически стандарт, еднакъв с проекта на регулаторен технически стандарт, представен от Органа, срокът, в рамките на който Европейският парламент и Съветът могат да направят възражение, е един месец от датата на нотификацията. По инициатива на Европейския парламент или на Съвета този срок се удължава с първоначален срок от един месец и може да бъде удължаван с допълнителен срок от още един месец.

▼B

2. Ако към момента на изтичането на срока, посочен в параграф 1, нито Европейският парламент, нито Съветът са възразили срещу регулаторния технически стандарт, той се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* и влиза в сила на посочената в него дата.

Регулаторният технически стандарт може да се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* и да влезе в сила преди изтичането на този срок, ако и Европейският парламент, и Съветът са информирали Комисията за намерението си да не правят възражения.

▼B

3. Ако Европейският парламент или Съветът възразят срещу регулаторен технически стандарт в срока, посочен в параграф 1, той не влиза в сила. В съответствие с член 296 ДФЕС институцията, която възразява срещу регулаторния технически стандарт, посочва причините за това.

Член 14

Липса на одобрение или изменение на проекти на регулаторни технически стандарти

1. В случай че Комисията не одобри проект на регулаторен технически стандарт или го измени в съответствие с член 10, тя уведомява Органа, Европейския парламент и Съвета, като излага причините за това.

2. Когато е уместно, в срок от един месец от уведомлението, посочено в параграф 1, Европейският парламент или Съветът могат да поканят отговорния комисар и председателя на Органа на специално заседание на компетентната комисия на Европейския парламент или на компетентния комитет на Съвета, за да представят и обяснят различията помежду си.

Член 15

Технически стандарти за изпълнение

1. Органът може да разработва технически стандарти за изпълнение посредством актове за изпълнение съгласно член 291 ДФЕС в областите, конкретно определени в посочените в член 1, параграф 2 законодателни актове. Техническите стандарти за изпълнение са технически, те не представляват стратегически или политически решения и в тяхното съдържание се определят условията на прилагане на тези актове. Органът представя своите проекти на технически стандарти за изпълнение на Комисията за одобрение.

Преди да представи проекти на технически стандарти за изпълнение на Комисията, Органът провежда открити обществени консултации по тях и анализира свързаните с тях възможни разходи и ползи, освен ако провеждането на такива консултации и анализи не е непропорционално предвид обхвата и въздействието на въпросните проекти на технически стандарти за изпълнение или предвид особената неотложност на въпроса. Органът също така иска становището на Групата на участниците от банковия сектор, посочена в член 37.

Когато Органът представя проект на технически стандарт за изпълнение, Комисията незабавно го препраща на Европейския парламент и на Съвета.

В срок от три месеца от получаване на проекта на технически стандарт за изпълнение Комисията решава дали да го одобри. Комисията може да удължи този срок с един месец. Комисията може да одобри проекта на технически стандарт за изпълнение само частично или да го измени, ако интересите на Съюза налагат това.

▼B

Когато Комисията възнамерява да не одобри даден проект на технически стандарт за изпълнение или възнамерява да го одобри частично или с изменения, тя го връща на Органа, като обяснява защо възнамерява да не го одобри или, в зависимост от случая, като излага мотивите за измененията. В срок от шест седмици Органът може да измени проекта на технически стандарт за изпълнение въз основа на предложените от Комисията изменения и да го представи отново на Комисията под формата на официално становище. Органът изпраща копие от официалното си становище на Европейския парламент и на Съвета.

Ако до изтичането на шестседмичния срок, посочен в пета алинея, Органът не е представил изменен проект на технически стандарт за изпълнение или е представил проект на технически стандарт за изпълнение, който не е изменен по начин, съответстващ на предложените от Комисията изменения, Комисията може да приеме техническия стандарт за изпълнение с измененията, които смята за необходими, или да го отхвърли.

Комисията не може да променя съдържанието на проект на технически стандарт за изпълнение, изготвен от Органа, без предварително съгласуване с него по реда, предвиден в настоящия член.

2. Когато Органът не е представил проект на технически стандарт за изпълнение в срока, определен в посочените в член 1, параграф 2 законодателни актове, Комисията може да поиска представянето на такъв проект в рамките на нов срок.

3. Комисията може да приеме технически стандарт за изпълнение с акт за изпълнение и без проект от Органа, само в случай че Органът не ѝ е представил проект на технически стандарт за изпълнение в сроковете съгласно параграф 2.

Комисията провежда открити обществени консултации по проектите на технически стандарти за изпълнение и анализира свързаните с тях възможни разходи и ползи, освен ако провеждането на такива консултации и анализи не е непропорционално предвид обхвата и въздействието на съответните проекти на технически стандарти за изпълнение или предвид особената неотложност на въпроса. Комисията също така иска становища или съвети от Групата на участниците от банковия сектор, посочена в член 37.

Комисията незабавно препраща проекта на технически стандарт за изпълнение на Европейския парламент и на Съвета.

Комисията изпраща проекта на технически стандарт за изпълнение на Органа. В срок от шест седмици Органът може да измени проекта на технически стандарт за изпълнение и да го представи на Комисията под формата на официално становище. Органът изпраща копие от официалното си становище на Европейския парламент и на Съвета.

▼B

Ако до изтичането на шестседмичния срок, посочен в четвърта алинея, Органът не е представил изменен проект на технически стандарт за изпълнение, Комисията може да приеме техническия стандарт за изпълнение.

Ако Органът е представил изменен проект на технически стандарт за изпълнение в рамките на шестседмичния срок, Комисията може да измени проекта на технически стандарт за изпълнение въз основа на предложените от Органа изменения или да приеме техническия стандарт за изпълнение с измененията, които счита за необходими.

Комисията не може да променя съдържанието на проектите на технически стандарти за изпълнение, изготвени от Органа, без предварително съгласуване с него по реда, посочен в настоящия член.

4. Техническите стандарти за изпълнение се приемат под формата на регламенти или решения. Те се публикуват в *Официален вестник на Европейския съюз* и влизат в сила на посочената в тях дата.

Член 16

Насоки и препоръки

1. С цел налагане на последователни, ефикасни и ефективни надзорни практики в рамките на ЕСФН и осигуряване на общо, еднакво и последователно прилагане на правото на Съюза, Органът издава насоки и препоръки, чиито адресати са компетентните органи или финансовите институции.

2. Когато е целесъобразно, Органът провежда открити обществени консултации относно насоките и препоръките и анализира свързаните с тях потенциални разходи и ползи. Такива консултации и анализи трябва да са пропорционални на обхвата, естеството и въздействието на насоките или препоръките. Когато е целесъобразно, Органът също така иска становища или съвети от Групата на участниците от банковия сектор, посочена в член 37.

3. Компетентните органи и финансовите институции полагат всички усилия за спазване на тези насоки и препоръки.

В срок от два месеца от издаването на насока или препоръка всеки компетентен орган посочва дали спазва или възнамерява да спазва тази насока или препоръка. В случай че компетентен орган не спазва или не възнамерява да спазва тази насока или препоръка, той информира Органа, като излага причините за това.

Органът оповестява факта, че отделен компетентен орган не спазва или не възнамерява да спазва тази насока или препоръка. Органът също така може да вземе решение за всеки отделен случай да публикува причините за неспазване на тази насока или препоръка, посочени от компетентния орган. Компетентният орган се уведомява предварително за това публикуване.

▼B

Ако това се изисква съгласно съответната насока или препоръка, финансовите институции докладват по ясен и подробен начин дали спазват тази насока или препоръка.

4. В доклада, посочен в член 43, параграф 5, Органът уведомява Европейския парламент, Съвета и Комисията за издадените насоки и препоръки, като посочва компетентния орган, който не ги спазва, и описва как Органът възнамерява да гарантира, че съответният компетентен орган ще следва неговите насоки и препоръки в бъдеще.

Член 17

Нарушение на правото на Съюза

1. Ако даден компетентен орган не е приложил посочените в член 1, параграф 2 актове или ги е приложил по начин, който изглежда е в нарушение на правото на Съюза, включително утвърдените съгласно членове 10—15 регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, по-специално като не е гарантирал, че дадена финансова институция отговаря на изискванията, предвидени в посочените актове, Органът действа в съответствие с правомощията, предвидени в параграфи 2, 3 и 6 от настоящия член.

2. По искане от един или повече компетентни органи, от Европейския парламент, от Съвета, от Комисията или от Групата на участниците от банковия сектор или по своя собствена инициатива и след като уведоми за това съответния компетентен орган, Органът може да разследва предполагаемото нарушение или неприлагане на правото на Съюза.

▼M2

Без да се засягат предвидените в член 35 правомощия, компетентният орган незабавно предоставя на Органа цялата информация, която Органът счете за необходима за целите на разследването, включително за това как актовете, посочени в член 1, параграф 2, се прилагат в съответствие с правото на Съюза.

▼B

3. Най-късно два месеца след началото на разследването, Органът може да отправи до съответния компетентен орган препоръка, посочваща действията, чието предприемане е необходимо за спазване на правото на Съюза.

В срок от десет работни дни след получаване на препоръката компетентният орган уведомява Органа за стъпките, които е предприел или възнамерява да предприеме, за да гарантира спазването на правото на Съюза.

4. Ако компетентният орган не започне да спазва правото на Съюза в срок от един месец след получаване на препоръката на Органа, Комисията може, след като е била уведомена от Органа или по своя собствена инициатива, да представи официално становище, в което се изисква компетентният орган да предприеме действията, необходими за спазване на правото на Съюза. В официалното становище на Комисията се взема предвид препоръката на Органа.

▼B

Комисията представя такова официално становище не по-късно от три месеца след приемането на препоръката. Комисията може да удължи този срок с един месец.

Органът и компетентните органи предоставят на Комисията цялата необходима информация.

5. В срок от десет работни дни след получаването на посоченото в параграф 4 официално становище компетентният орган уведомява Комисията и Органа относно мерките, които е предприел или възнамерява да предприеме, за да се съобрази с това официално становище.

6. Без да се засягат правомощията на Комисията по член 258 ДФЕС, ако даден компетентен орган не се съобрази с посоченото в параграф 4 официално становище в предвидения в него срок и ако е необходимо да бъдат предприети навременни действия за отстраняване на последиците от неспазването на законодателството, за да се запазят или възстановят неутралните условия на конкуренция на пазара или да се гарантира правилното функциониране и целостта на финансовата система, Органът може, ако съответните изисквания, предвидени в посочените в член 1, параграф 2 актове, се прилагат пряко по отношение на финансовите институции, да приеме индивидуално решение, чийто адресат е отделна финансова институция, в което се изисква тя да предприеме необходимите действия за спазване на своите задължения съгласно правото на Съюза, включително прекратяване на възприетата практика.

Решението на Органа е в съответствие с представеното съгласно параграф 4 официално становище на Комисията.

7. Решения, приети съгласно параграф 6, имат предимство пред всякакво предишно решение, прието по същия въпрос от компетентните органи.

При предприемане на действия във връзка с въпроси, които са предмет на официално становище по параграф 4 или на решение по параграф 6, компетентните органи се съобразяват с официалното становище или решението, в зависимост от случая.

8. В доклада по член 43, параграф 5 Органът посочва кои компетентни органи и финансови институции не са се съобразили с официалните становища или решения, посочени в параграфи 4 и 6 от настоящия член.

Член 18

Действия при извънредна ситуация

▼M1

1. В случай на неблагоприятни процеси, които може сериозно да застрашат правилното функциониране и интегритета на финансовите пазари или стабилността на цялата финансова система в Съюза или на част от нея, Органът активно подпомага и при необходимост координира всякакви действия, предприети от съответните компетентни надзорни органи.

▼M1

За да може да изпълнява тази помощна и координираща роля, Органът получава пълна информация за всички съответни процеси и получава покана да участва като наблюдател във всички съответни срещи на съответните компетентни надзорни органи.

▼B

2. Съветът, като се консултира с Комисията и с ЕССР и, когато е уместно, с ЕНО, може да приеме решение, чийто адресат е Органът и в което се установява наличието на извънредна ситуация за целите на настоящия регламент, в отговор на искане от страна на Органа, Комисията или ЕССР. Съветът прави преглед на това решение през подходящи интервали, но най-малко веднъж месечно. Ако решението не бъде подновено до изтичането на едномесечен срок, действието му се прекратява автоматично. Съветът може по всяко време да обяви прекратяването на извънредната ситуация.

Когато ЕССР или Органът прецени, че може да възникне извънредна ситуация, той отправя поверителна препоръка към Съвета и му предоставя оценка на ситуацията. След това Съветът преценява дали има необходимост от свикване на заседание. В хода на този процес се гарантира надлежно запазване на поверителността.

Ако Съветът установи съществуването на извънредна ситуация, той надлежно и незабавно информира за това Европейския парламент и Комисията.

▼M1

3. Когато Съветът е приел решение съгласно параграф 2 и когато при изключителни обстоятелства са необходими координирани действия от страна на компетентните органи в отговор на неблагоприятни процеси, които могат да застрашат сериозно правилното функциониране и интегритета на финансовите пазари или стабилността на цялата финансова система в Съюза или на част от нея, Органът може да приеме индивидуални решения, в които се изисква компетентните органи да предприемат, в съответствие с посочените в член 1, параграф 2 законодателни актове, необходимите действия в отговор на такива процеси, като гарантират, че финансовите институции и компетентните органи изпълняват изискванията, предвидени в тези законодателни актове.

▼B

4. Без да се засягат правомощията на Комисията по член 258 ДФЕС, ако даден компетентен орган не спази посоченото в параграф 3 решение на Органа в срока, определен в същото решение, и ако съответните изисквания, предвидени в посочените в член 1, параграф 2 законодателни актове, включително в регулаторните технически стандарти и в техническите стандарти за изпълнение, приети в съответствие с тези актове, се прилагат пряко по отношение на финансовите институции, Органът може да приеме индивидуално решение, чийто адресат е отделна финансова институция, в което се изисква тя да предприеме необходимите действия за спазване на своите задължения съгласно това законодателство, включително прекратяване на възприетата практика. Това се прилага само в ситуации, при които компетентен орган не е приложил посочените в член 1, параграф 2 законодателни актове, включително регулаторните технически стандарти и техническите стандарти за изпълнение, приети в съответствие с тези актове, или ги прилага по начин, който изглежда в явно нарушение на тези актове, и е необходимо неотложно да се предприемат коригиращи мерки за възстановяване на правилното функциониране и целостта на финансовите пазари или стабилността на цялата финансова система на Съюза или на част от нея.

▼B

5. Решенията, приети съгласно параграф 4, имат предимство пред всякакво предишно решение, прието по същия въпрос от компетентните органи.

Всякакви действия от страна на компетентните органи във връзка с въпроси, които са предмет на решение по параграфи 3 или 4, трябва да са съвместими с тези решения.

Член 19

Уреждане на разногласия между компетентните органи в презгранични случаи

▼M1

1. Без да се засягат правомощията, предвидени в член 17, ако даден компетентен орган не е съгласен с процедурата или същността на дадено действие или бездействие на друг компетентен орган в случаите, определени в посочените в член 1, параграф 2 актове на Съюза, Органът, по искане на един или повече от засегнатите компетентни органи, може да съдейства на компетентните органи да постигнат съгласие в съответствие с процедурата, предвидена в параграфи 2—4 от настоящия член.

▼B

В случаите, определени в посоченото в член 1, параграф 2 законодателство, и когато въз основа на обективни критерии може да се установи наличието на разногласие между компетентните органи на различни държави-членки, Органът може по своя инициатива да съдейства на органите да постигнат съгласие в съответствие с процедурата, предвидена в параграфи 2—4.

2. Органът определя срок за помиряване между компетентните органи, като взема предвид приложимите срокове, определени в посочените в член 1, параграф 2 актове, както и сложността и неотложния характер на въпроса. На този етап Органът действа като медиатор.

3. Ако засегнатите компетентни органи не успеят да постигнат съгласие в помирителната фаза, посочена в параграф 2, Органът може, в съответствие с процедурата, предвидена в член 44, параграф 1, трета и четвърта алинея, да вземе задължително за съответните компетентни органи решение, изискващо от тях да предприемат конкретно действие или да се въздържат от действия с цел уреждане на въпроса, за да се гарантира спазването на правото на Съюза.

4. Без да се засягат правомощията на Комисията по член 258 ДФЕС, ако даден компетентен орган не спази решението на Органа и по този начин не може да гарантира, че дадена финансова институция спазва изискванията, пряко приложими към нея съгласно посочените в член 1, параграф 2 актове, Органът може да приеме индивидуално решение, чийто адресат е отделна финансова институция, с което се изисква тя да предприеме необходимите действия за спазване на своите задължения съгласно правото на Съюза, включително прекратяване на възприетата практика.

▼B

5. Решенията, приети съгласно параграф 4, имат предимство пред всякакво предишно решение, прието по същия въпрос от компетентните органи. Всяко действие от страна на компетентните органи във връзка с факти, които са предмет на решение по параграф 3 или 4, трябва да е съвместимо с тези решения.

6. В доклада, посочен в член 50, параграф 2, председателят на Органа посочва естеството и вида на разногласията между компетентните органи, постигнатите споразумения и решенията, взети за уреждане на тези разногласия.

Член 20

Уреждане на разногласия между компетентните органи в различни сектори

В съответствие с процедурата, предвидена в членове 19 и 56, Съвместният комитет урежда междусекторни разногласия, които могат да възникнат между компетентни органи по смисъла на член 4, точка 2 от настоящия регламент, от Регламент (ЕС) № 1094/2010 и от Регламент (ЕС) № 1095/2010 съответно.

▼M1

Член 20а

Сближаване на процедурите за надзорен преглед

В рамките на своите правомощия Органът насърчава конвергенцията на процедурите за надзорен преглед и оценка в съответствие с Директива 2013/36/ЕС, за да се постигнат силни надзорни стандарти в Съюза.

▼B

Член 21

Колегии от надзорници

▼M1

1. В рамките на своите правомощия Органът насърчава ефективното, ефикасно и последователно функциониране на предвидените в Регламент (ЕС) № 575/2013 и в Директива 2013/36/ЕС колегии от надзорни органи и укрепва последователното прилагане на правото на Съюза от колегии от надзорни органи. С цел да се сближат най-добрите надзорни практики Органът насърчава съвместни планове за надзор и съвместни проверки, а служители на Органа могат да участват в дейностите на колегии от надзорни органи, включително проверки на място, извършвани съвместно от два или повече компетентни органа.

2. Органът поема водещата роля за гарантиране на последователното функциониране на колегиите от надзорни органи по отношение на трансграничните институции в целия Съюз, като отчита системния риск, породен от финансовите институции, посочени в член 23, и когато е уместно, свиква заседание на дадена колегия.

▼B

За целите на настоящия параграф и на параграф 1 от настоящия член Органът се счита за „компетентен орган“ по смисъла на съответното законодателство.

▼B

Органът може:

а) да събира и обменя относима информация в сътрудничество с компетентните органи, с цел да улесни работата на колегията, и да създаде и управлява централизирана система, която да осигури на компетентните органи в колегията достъп до посочената информация;

б) да въведе и да координира провеждането на стрес тестове в рамките на Съюза в съответствие с член 32, за извършване на оценка на устойчивостта на финансовите институции спрямо неблагоприятни пазарни тенденции, по-конкретно на системния риск, породен от посочените в член 23 финансови институции, както и на оценка на възможността за увеличаване на системния риск при стресови ситуации, като гарантира, че на национално равнище се прилага последователна методология при провеждането на такива тестове и при необходимост отправя препоръка до компетентния орган за отстраняване на установени при стрес теста проблеми;

в) да насърчава ефективни и ефикасни надзорни дейности, включително оценяване на рисковете, на които финансовите институции са изложени или биха били изложени съгласно установеното в процеса на надзорния преглед или при стресови ситуации;

г) в съответствие с определените в настоящия регламент задачи и правомощия - да следи изпълнението на задачите от компетентните органи; и

д) да поиска от дадена колегия провеждането на допълнителни обсъждания в случаите, когато прецени, че съответното решение би довело до неправилно прилагане на правото на Съюза или не би допринесло за постигането на целта за сближаване на надзорните практики. Органът може също така да поиска от консолидиращия надзорник да насрочи заседание на колегията или да добави точка в дневния ред на дадено заседание.

3. Органът може да разработи проекти на регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, за да се гарантират еднакви условия на прилагане на разпоредбите, свързани с оперативното функциониране на колегиите от надзорници, както и да издава насоки и препоръки съгласно член 16 с цел да се насърчи сближаването на надзорните дейности и на най-добрите надзорни практики, приети от колегиите от надзорници.

4. Органът разполага с възможност за провеждане на правно обвързваща медиация за уреждане на спорове между компетентни органи в съответствие с процедурата, предвидена в член 19. Органът може да взема надзорни решения, които са пряко приложими по отношение на съответните институции съгласно член 19.

Член 22

Общи разпоредби

1. Органът надлежно проучва системния риск по смисъла на Регламент (ЕС) № 1092/2010. Той взема мерки по отношение на рисковете от прекъсване на предоставянето на финансови услуги, които:

а) са причинени от влошаване на състоянието на финансовата система като цяло или на части от нея; и

▼B

б) могат да породят значителни отрицателни последици за вътрешния пазар и реалната икономика.

Когато е целесъобразно, Органът проучва наблюдението и оценката на системния риск, извършвани от ЕССР и Органа, и отговаря на предупрежденията и препоръките на ЕССР в съответствие с член 17 от Регламент (ЕС) № 1092/2010.

▼M1

1а. Най-малко веднъж годишно Органът преценява дали е уместно да бъдат извършени оценки в целия Съюз на устойчивостта на финансовите институции в съответствие с член 32 и уведомява Европейския парламент, Съвета и Комисията за своите преценки. При извършването на тези оценки в целия Съюз и когато Органът счита това за уместно, той оповестява резултатите за всяка участваща финансова институция.

▼B

2. Органът, в сътрудничество с ЕССР, разработва общ набор от количествени и качествени показатели („таблица на риска“) с цел идентифициране и измерване на системния риск.

Органът също така разработва подходяща система за провеждане на стрес тестове, за да помогне да се идентифицират институциите, които може да породят системен риск. Тези институции подлежат на засилен надзор и при необходимост за тях се прилагат процедурите за възстановяване и преструктуриране, посочени в член 25.

3. Без да се засягат актовете, посочени в член 1, параграф 2, при необходимост Органът изготвя допълнителни насоки и препоръки за финансовите институции, за да се вземе под внимание породеният от тях системен риск.

Органът гарантира, че системният риск, породен от финансовите институции, е отчетен при разработването на проекти на регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение в областите, предвидени в законодателните актове, посочени в член 1, параграф 2.

4. По искане на един или повече компетентни органи, на Европейския парламент, на Съвета или на Комисията или по своя собствена инициатива Органът може да направи проучване на конкретен вид финансова институция или вид продукт или конкретно поведение, за да направи оценка на потенциалните заплахи за стабилността на финансовата система и да отправи подходящи препоръки за действие към съответните компетентни органи.

За тази цел Органът може да упражни правомощията, които са му предоставени съгласно настоящия регламент, включително съгласно член 35.

5. Съвместният комитет осигурява общата и междусекторната координация на дейностите, извършвани в съответствие с настоящия член.

▼B

Член 23

Идентифициране и измерване на системния риск

1. Органът разработва, като се консултира с ЕССР, критерии за идентифициране и измерване на системния риск и подходяща система за провеждане на стрес тестове, което включва оценка на възможността системният риск, породен от финансовите институции, да се увеличи при стресови ситуации. Финансовите институции, които може да породят системен риск, подлежат на засилен надзор и, при необходимост, за тях се прилагат процедурите за възстановяване и преструктуриране, посочени в член 25.

2. При разработването на критериите за идентифициране и измерване на системния риск, породен от финансовите институции, Органът се съобразява изцяло с възприетите на международно равнище подходи, включително утвърдените от Съвета за финансова стабилност, Международния валутен фонд и Банката за международни разплащания критерии.

Член 24

Постоянен капацитет за реагиране на системни рискове

1. Органът гарантира, че разполага със специализиран постоянен капацитет за ефективно реагиране при появата на системни рискове, посочени в членове 22 и 23, по-специално по отношение на институции, които пораждат системен риск.

2. Органът изпълнява задачите, които са му възложени с настоящия регламент и с посоченото в член 1, параграф 2 законодателство, и спомага за осигуряване на съгласуван и координиран режим за управление и преодоляване на кризи в Съюза.

Член 25

Процедури за възстановяване и преструктуриране

▼M1

1. Органът подпомага и участва активно в разработването и координацията на ефективни, последователни и актуални планове за възстановяване и преструктуриране на финансовите институции. Органът също така оказва съдействие при разработването, когато това е предвидено в актовете на Съюза, посочени в член 1, параграф 2, на процедури при извънредни ситуации и превантивни мерки за свеждане до минимум на системните последици от евентуални затруднения.

▼B

2. Органът може да установява най-добри практики, насочени към това да се улесни преструктурирането на проблемните институции, и по-специално презграничните групи, така че да се избегне разпространението на проблемите, като се осигурят подходящи инструменти, включително достатъчно ресурси, и се осигури възможност институцията или групата да бъде преструктурирана своевременно и по организиран и икономически ефективен начин.

3. Органът може да разработва регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, посочени в законодателните актове, изброени в член 1, параграф 2, в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—15.

▼B

Член 26

Европейска система на схемите за гарантиране на депозити

1. Органът допринася за укрепване на европейската система на националните схеми за гарантиране на депозитите, като действа съгласно предоставените му с настоящия регламент правомощия, за да гарантира правилното прилагане на Директива 94/19/ЕО, с цел да се осигури адекватното финансиране на националните схеми за гарантиране на депозитите с вноски от финансовите институции, включително от финансовите институции, които са установени и приемат депозити в рамките на Съюза, но чието главно управление се намира извън Съюза, както е предвидено в Директива 94/19/ЕО, и осигурява високо равнище на защита за всички вложители в хармонизирана рамка за целия Съюз, която не засяга стабилизиращата защитна роля на взаимните схеми за гарантиране, при условие че те са в съответствие със законодателството на Съюза.

2. Член 16 относно правомощията на Органа да приема насоки и препоръки се прилага по отношение на схемите за гарантиране на депозитите.

3. Органът може да разработва регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, посочени в законодателните актове, изброени в член 1, параграф 2, в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—15.

4. При прегледа на настоящия регламент съгласно член 81 се разглежда по-специално степента на сближаване в рамките на европейската система на националните схеми за гарантиране на депозити.

Член 27

Европейска система от правила за преструктуриране и финансиране на банките

1. Органът допринася за разработването на методи за преструктуриране на проблемни финансови институции, по-специално на онези, които може да породят системен риск, включително, когато е приложимо, съгласувани и стабилни механизми за осигуряване на средства, така че да се избегне разпространението на проблемите и да се даде възможност дейността на тези финансови институции да бъде преустановена организирано и своевременно.

▼M1

2. Органът предоставя своята оценка на необходимостта от система от съгласувани, стабилни и надеждни механизми за ресурсно осигуряване с подходящите финансови инструменти, обвързани с набор от координирани договорености за управление на кризи.

▼B

Органът допринася за работата по въпросите за равнопоставеността и кумулативното въздействие върху финансовите институции на системите от такси и вноски, които могат да бъдат въведени, за да се гарантират справедливо разпределяне на тежестта и стимули за ограничаване на системния риск като част от съгласувана и надеждна рамка за преструктуриране.

▼B

При прегледа на настоящия регламент по член 81 се разглежда поспециално евентуалното засилване на ролята на Органа в рамките на предотвратяването, управлението и преодоляването на кризи и, при необходимост - създаването на Европейски фонд за преструктуриране.

Член 28

Делегиране на задачи и отговорности

1. Компетентните органи могат да делегират задачи и отговорности на Органа или на други компетентни органи — със съгласието на оправомощения орган и при спазване на определените в настоящия член условия. Държавите-членки могат да предвидят специални правила относно делегирането на отговорности, които трябва да бъдат спазвани, преди техните компетентни органи да сключат такива споразумения за делегиране, и могат да ограничават обхвата на делегирането до това, което е необходимо за упражняването на ефективен надзор над презграничните финансови институции или групи.

2. Органът насърчава и улеснява делегирането на задачи и отговорности между компетентните органи, като определя задачите и отговорностите, които могат да бъдат делегирани или изпълнявани съвместно, и като насърчава прилагането на най-добри практики.

3. Делегирането на отговорности води до преразпределение на правомощията, предвидени в посочените в член 1, параграф 2 актове. Процедурата, осигуряването на прилагането и административното и съдебно обжалване, свързани с делегираните отговорности, се уреждат от правото на оправомощения орган.

4. Компетентните органи уведомяват Органа за споразуменията за делегиране, които имат намерение да сключат. Споразуменията влизат в сила най-рано един месец, след като Органът е бил уведомен за тях.

В срок от един месец след уведомяването Органът може да изрази становище по планираното споразумение.

Органът публикува сключеното от компетентните органи споразумение за делегиране по подходящ начин, така че да се гарантира, че всички засегнати лица са надлежно информирани.

Член 29

Обща надзорна култура

1. Органът има активна роля в създаването на обща надзорна култура в Съюза и на последователни надзорни практики, както и в осигуряването на еднакви процедури и последователни подходи в целия Съюз. Органът извършва най-малко следните дейности:

а) предоставя становища на компетентните органи;

б) насърчава ефективен двустранен и многостранен обмен на информация между компетентните органи, като спазва изцяло приложимите разпоредби за поверителността и защитата на данни, предвидени в съответното законодателство на Съюза;

▼B

в) допринася за разработването на единни и висококачествени стандарти за надзор, включително стандарти за отчетност и международни счетоводни стандарти в съответствие с член 1, параграф 3;

г) прави преглед на прилагането на съответните приети от Комисията регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, както и на издадените от Органа насоки и препоръки, и предлага изменения, когато е целесъобразно; и

д) създава секторни и междусекторни програми за обучение, улеснява обмена на персонал и насърчава компетентните органи да използват по-широко схемите за командироване на персонал и други инструменти.

2. Органът може, ако е целесъобразно, да разработва нови практически инструменти и инструменти за сближаване, с цел насърчаване на общите надзорни подходи и практики.

▼M1

С цел изграждане на обща надзорна култура Органът разработва и поддържа в актуализиран вид европейско ръководство за надзор над финансовите институции за целия Съюз, като отчита, наред с другото, промените в бизнес практиките и бизнес моделите на финансовите институции. Европейското ръководство за надзор определя най-добрите надзорни практики по отношение на методологиите и процесите.

▼B

Член 30

Партньорски проверки на компетентните органи

1. Органът периодично организира и извършва партньорски проверки на някои или на всички дейности на компетентните органи, за да подобри допълнително последователността на резултатите от надзора. За тази цел Органът разработва методи, позволяващи обективна оценка и сравнение между проверяваните органи. При извършване на партньорска проверка се вземат предвид съществуващата информация и оценки, които вече са били направени по отношение на съответния компетентен орган.

2. Партньорската проверка включва, без да се ограничава само до това, оценка на:

а) адекватността на ресурсите и организацията на управлението на компетентния орган, като се отделя особено внимание на ефективното прилагане на регулаторните технически стандарти и техническите стандарти за изпълнение, посочени в членове 10—15, както и на посочените в член 1, параграф 2 актове, и на способността да се отговори на пазарните тенденции;

б) достигнатата степен на сближаване в прилагането на правото на Съюза и в надзорните практики, включително регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, насоки и препоръки, приети съгласно членове 10—16, както и степента, до която чрез надзорните практики се постигат предвидените в правото на Съюза цели;

▼B

в) разработените от някои компетентни органи най-добри практики, които може да бъде полезно да бъдат възприети и от други компетентни органи;

г) ефективността и достигнатата степен на сближаване по отношение на прилагането на разпоредбите, приети при прилагане на правото на Съюза, включително наложените спрямо отговорните лица административни мерки и санкции при неспазване на посочените разпоредби.

▼M1

3. Въз основа на партньорска проверка Органът може да издаде насоки и препоръки съгласно член 16. В съответствие с член 16, параграф 3 компетентните органи се стремят да следват тези насоки и препоръки. При разработването на проекти на регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение в съответствие с членове 10—15 Органът взема предвид резултата от партньорската проверка наред с всякаква друга информация, получена при изпълнението на неговите задачи, с цел осигуряване на конвергенцията на стандартите и практиките от най-високо качество.

3а. Органът представя становище на Комисията когато партньорската проверка или друга информация, получена при изпълнението на неговите задачи, покаже, че е необходима законодателна инициатива за гарантиране на по-нататъшното хармонизиране на пруденциалните правила.

▼B

4. Органът осигурява публичен достъп до най-добрите практики, установени в резултат от тези партньорски проверки. Освен това, резултатите от партньорските проверки могат да се оповестяват публично със съгласието на компетентния орган, който е бил предмет на партньорска проверка.

Член 31

Координационни функции

Органът изпълнява функции във връзка с общата координация между компетентните органи, особено в случай на неблагоприятни процеси, които биха могли да застрашат правилното функциониране и целостта на финансовите пазари или стабилността на финансовата система в Съюза.

Органът насърчава съгласувания отговор на Съюза, *inter alia*, чрез:

а) улесняване на обмена на информация между компетентните органи;

▼M1

б) определяне на обхвата и когато е уместно, проверяване на надеждността на информацията, която следва да се предостави на всички заинтересовани компетентни органи;

▼B

в) без да се засяга член 19, извършване на необвързваща медиация по искане на компетентните органи или по своя собствена инициатива;

▼M1

г) незабавно уведомяване на ЕССР, Съвета и Комисията за потенциални извънредни ситуации;

д) предприемане на всички подходящи мерки в случай на процеси, които могат да застрашат функционирането на финансовите пазари, с оглед координацията на действията, предприети от съответните компетентни органи;

е) централизиране на информацията, получена от компетентните органи в съответствие с членове 21 и 35 като резултат от регулаторните задължения за докладване на институциите. Органът предоставя тази информация на другите заинтересовани компетентни органи.

▼B

Член 32

Оценка на пазарните тенденции

1. Органът наблюдава и оценява пазарните тенденции в рамките на своята компетентност и при необходимост уведомява Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) и Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), ЕССР и Европейския парламент, Съвета и Комисията за съответните тенденции в пруденциалния надзор на микроравнище, възможните рискове и слабите места. В оценката си Органът включва икономически анализ на пазарите, на които осъществяват дейност институциите, както и оценка на въздействието на потенциалните пазарни тенденции върху тези институции.

▼M1

2. В сътрудничество с ЕССР Органът инициира и координира извършването в целия Съюз на оценки на устойчивостта на финансовите институции спрямо неблагоприятни пазарни тенденции. За тази цел той разработва:

а) общи методики за оценка на въздействието от икономическите сценарии върху финансовото състояние на дадена институция;

б) общи подходи за съобщаване на резултатите от тези оценки на устойчивостта на финансовите институции;

в) общи методологии за оценка на въздействието на определени продукти или процеси на дистрибуция върху дадена институция; както и

г) общи методологии за оценка на активите, когато е необходимо за целите на стрес тестването.

▼B

3. Без да се засягат задачите на ЕССР, предвидени в Регламент (ЕС) № 1092/2010, Органът най-малко веднъж годишно, а ако това се налага — по-често, представя на Европейския парламент, Съвета, Комисията и ЕССР оценки на тенденциите, възможните рискове и слабите места в рамките на своята компетентност.

▼B

Органът включва в тези оценки класификация на основните рискове и слаби места и при необходимост препоръчва превантивни или коригиращи действия.

▼M1

3а. За целите на провеждането в целия Съюз на оценки на устойчивостта на финансовите институции по настоящия член, Органът може, в съответствие с член 35 и при спазване на посочените в него условия, да поиска информация директно от тези финансови институции. Той може също така да поиска от компетентните органи да направят специални прегледи. Той може да изисква от компетентните органи да извършват инспекции на място и може да участва в такива инспекции на място в съответствие с член 21 и при спазване на посочените в него условия, за да се гарантира съпоставимост и надеждност на методите, практиките и резултатите.

3б. Органът може да поиска от компетентните органи да изискват от финансовите институции да подложат на независим одит информацията, която трябва да представят съгласно параграф 3а.

▼B

4. Органът гарантира подходящо обхващане на междусекторната динамика, рисковете и слабите места чрез тясно сътрудничество с Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) и Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари) посредством Съвместния комитет.

Член 33

Международни отношения

1. Без да се засяга съответната компетентност на държавите-членки и на институциите на Съюза, Органът може да установява контакти и да постига административни договорености с надзорни органи, с международни организации и с администрациите на трети държави. Тези договорености не създават правни задължения по отношение на Съюза и неговите държави-членки и не възпрепятстват държавите-членки и техните компетентни органи да сключват двустранни или многостранни договорености с тези трети държави.

2. Органът подпомага изготвянето на решения за еквивалентност, отнасящи се до надзорните режими в трети държави, в съответствие с посочените в член 1, параграф 2 актове.

3. В доклада по член 43, параграф 5 Органът посочва административните договорености, постигнати с международни организации или с администрациите на трети държави, както и помощта, предоставена при подготовката на решенията за еквивалентност.

Член 34

Други задачи

1. По искане на Европейския парламент, Съвета или Комисията или по своя собствена инициатива Органът може да предоставя становища на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията по всички въпроси в рамките на неговата компетентност.

▼B

2. По отношение на пруденциалните оценки на сливания и придобивания, попадащи в приложното поле на Директива 2006/48/ЕО, изменена с Директива 2007/44/ЕО, за които съгласно тази директива се изисква консултация между компетентните органи на две или повече държави-членки, Органът може по молба на един от съответните компетентни органи да приеме или да публикува становище по пруденциалната оценка, освен по отношение на критериите, посочени в член 19а, параграф 1, буква д) от Директива 2006/48/ЕО. Становището се представя своевременно и във всеки случай преди изтичане на срока за извършване на оценката в съответствие с Директива 2006/48/ЕО, изменена с Директива 2007/44/ЕО. По отношение на областите, във връзка с които Органът може да представя становище, се прилага член 35.

Член 35

Събиране на информация

▼M1

1. По искане на Органа компетентните органи предоставят на Органа цялата информация, която му е необходима, в определени формати, за да изпълни възложените му с настоящия регламент задачи, при условие че имат законен достъп до съответната информация. Информацията трябва да е точна, последователна, пълна и своевременна.

2. Органът може също така да поиска информацията да се предоставя периодично и в определен формат или в съпоставими модели, одобрени от Органа. Когато е възможно, за тези искания се използват общи формати за докладване.

3. При надлежно обосновано искане от страна на компетентен орган Органът предоставя всякаква информация, необходима на компетентния орган за изпълнението на неговите задачи, при спазване на задълженията за опазване на професионалната тайна, предвидени в секторното законодателство и в член 70 от настоящия регламент.

▼B

4. Преди да бъде поискана информация в съответствие с настоящия член и с цел да се избегне дублиране на задълженията за докладване, Органът взема предвид всяка налична и свързана с въпроса статистика, изготвена и разпространена от Европейската статистическа система и Европейската система на централните банки.

5. Ако информацията не е налична или компетентните органи не са предоставили навременен достъп до нея, Органът може да отправи надлежно обосновано и мотивирано искане до други надзорни органи, до министерството, което отговаря за областта на финансите, когато то разполага с пруденциална информация, до националната централна банка или до статистическата служба на съответната държава-членка.

▼M1

6. Ако цялостната и точна информация не е налична или не е предоставена своевременно в съответствие с параграф 1 или 5, Органът може да изиска информация, като отправи надлежно обосновано и мотивирано искане, директно от:

а) съответните финансови институции,

б) холдингови дружества или клонове на съответна финансова институция,

▼M1

в) нерегулирани оперативни структури в рамките на дадена финансова група или конгломерат, които са значими за финансовите дейности на съответните финансови институции.

Адресатите на подобно искане незабавно предоставят на Органа ясна, точна и пълна информация.

▼B

Органът уведомява съответните компетентни органи за исканията в съответствие с настоящия параграф и с параграф 5.

По искане на Органа компетентните органи подпомагат Органа с цел получаването на информацията.

7. Органът може да използва поверителната информация, получена съгласно настоящия член, само с цел изпълнение на възложените му с настоящия регламент задължения.

▼M1

7а. Ако адресатите на дадено искане по параграф 6 не предоставят ясна, точна и пълна информация незабавно, Органът уведомява Европейската централна банка, когато това е приложимо, и съответните органи в съответните държави-членки, които в съответствие с националното законодателство си сътрудничат с Органа, с оглед гарантиране на пълен достъп до информацията и до всички документи, счетоводни книги и записи, до които адресатите разполагат със законен достъп, с цел проверка на информацията.

▼B

Член 36

Отношения с ЕССР

1. Органът си сътрудничи тясно и редовно с ЕССР.

2. Органът редовно и своевременно предоставя на ЕССР информацията, необходима за изпълнение на неговите задачи. Всякакви данни, необходими за изпълнение на неговите задачи, които не са в съкратена или в обобщена форма, се предоставят незабавно на ЕССР при мотивирано искане съгласно член 15 от Регламент (ЕС) № 1092/2010. В сътрудничество с ЕССР Органът въвежда подходящи вътрешни процедури за предаване на поверителна информация, по-специално информация за отделни финансови институции.

3. В съответствие с параграфи 4 и 5 Органът гарантира предприемането на подходящи последващи действия в отговор на предупрежденията и препоръките на ЕССР, посочени в член 16 от Регламент (ЕС) № 1092/2010.

4. При получаването на предупреждение или препоръка от ЕССР, отправени към Органа, Органът незабавно свиква заседание на Съвета на надзорниците и оценява последиците от това предупреждение или препоръка за изпълнението на своите задачи.

▼B

Като спазва приложимата процедура за вземане на решение, Органът взема решение относно действията, които трябва да бъдат предприети в съответствие с възложените му с настоящия регламент правомощия в отговор на посочените в предупрежденията и препоръките въпроси.

▼M1

Ако Органът не предприеме действие в отговор на препоръка, той излага пред Съвета и пред ЕССР мотивите си да не предприема действия. ЕССР уведомява Европейския парламент за това в съответствие с член 19, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 1092/2010.

▼B

5. При получаването на предупреждение или препоръка от ЕССР, отправени към компетентен национален надзорен орган, Органът при необходимост използва правомощията, предоставени му с настоящия регламент, за да осигури предприемането на навременни последващи действия в отговор на предупреждението или препоръката.

Ако адресатът на препоръката на ЕССР, реши да не я спази, той уведомява Съвета на надзорниците и обсъжда с него причините да не предприема действия.

▼M1

Когато компетентният орган в съответствие с член 17, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1092/2010 уведомява Съвета и ЕССР относно предприетите действия в отговор на препоръка, той взема надлежно под внимание мненията на Съвета на надзорниците и уведомява също така и Комисията.

▼B

6. При изпълнение на предвидените в настоящия регламент задачи Органът отдава особено значение на предупрежденията и препоръките на ЕССР.

Член 37

Група на участниците от банковия сектор

1. За улесняване на консултациите със заинтересовани страни в области, свързани със задачите на Органа, се създава Група на участниците от банковия сектор. С Групата на участниците от банковия сектор се провеждат консултации относно действия, предприемани в съответствие с членове 10—15 по отношение на регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, и доколкото това не засяга отделни финансови институции - с член 16 по отношение на насоки и препоръки. Ако се налага спешно да се предприемат действия и не е възможно да се проведе консултация, Групата на участниците от банковия сектор се уведомява възможно най-бързо.

▼M1

Групата на участниците в банковия сектор заседава по собствена инициатива, когато е необходимо, но във всички случаи най-малко четири пъти годишно.

▼B

2. Групата на участниците от банковия сектор се състои от 30 членове, представляващи в балансирано съотношение кредитните и инвестиционните институции, извършващи дейност на територията на Съюза, представителите на техните служители, както и потребителите, ползвателите на банкови услуги и представителите на

▼B

МСП. Най-малко петима от членовете са изтъкнати независими представители на академичните среди. Десет от членовете представляват финансовите институции, като трима от тях представляват кооперативни и спестовни банки.

3. Членовете на Групата на участниците от банковия сектор се назначават от Съвета на надзорниците, въз основа на предложения от съответните заинтересовани страни. При вземане на решението Съветът на надзорниците, доколкото е възможно, осигурява балансирано географско участие и балансирано участие на представители на двата пола, както и представителство на заинтересованите страни от целия Съюз.

▼M1

4. Органът предоставя цялата необходима информация при спазване на професионална тайна съгласно член 70 и осигурява подходящо секретарско обслужване за Групата на участниците в банковия сектор. На членовете на Групата на участниците в банковия сектор, представляващи организации с нестопанска цел, с изключение на представителите на сектора, се предоставят подходящи компенсации. Тези компенсации са най-малко еквивалентни на ставките за възстановяване на разходи на длъжностните лица съгласно дял V, глава 1, раздел 2 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз и Условията за работа на другите служители на Съюза, установени с Регламент (ЕИО, Евратом, ЕОВС) № 259/68 ([1]) (Правилника за длъжностните лица). Групата на участниците в банковия сектор може да създава работни групи по технически въпроси. Мандатът на членовете на Групата на участниците в банковия сектор е две години и половина, след което се провежда нова процедура за избор.

▼B

Членовете на Групата на участниците от банковия сектор могат да участват два последователни мандата.

5. Групата на участниците от банковия сектор може да представя становища и съвети на Органа по всеки въпрос, свързан със задачите на Органа, като се обръща особено внимание на задачите, предвидени в членове 10—16 и в членове 29, 30 и 32.

6. Групата на участниците от банковия сектор приема процедурния си правилник с мнозинство от две трети от членовете си.

7. Органът оповестява публично становищата и съветите на Групата на участниците от банковия сектор, както и резултатите от консултациите с нея.

Член 38

Предпазни мерки

1. Органът гарантира, че никое от решенията, приети съгласно член 18 или 19, не засяга по никакъв начин фискалните отговорности на държавите-членки.

2. Ако дадена държава-членка счита, че решение, прието съгласно член 19, параграф 3, засяга нейните фискални отговорности, в срок от две седмици, след като Органът е уведомил компетентния орган за решението, тя може да нотифицира Органа и Комисията, че компетентният орган няма да изпълни решението.

([1]) ОВ L 56, 4.3.1968 г., стр. 1.

▼B

В тази нотификация държавата-членка обяснява точно и ясно причините за това и начина, по който решението засяга нейните фискални отговорности.

В случай на такава нотификация изпълнението на решението на Органа се спира.

В срок от един месец от нотификацията от страна на държавата-членка Органът информира държавата-членка дали поддържа решението си или го изменя или оттегля. Ако Органът реши да поддържа или да измени решението си, той посочва, че фискалните отговорности не са засегнати.

Ако Органът поддържа решението си, най-късно два месеца, след като Органът е уведомил държавата-членка съгласно четвърта алинея, Съветът взема решение с мнозинство от подадените гласове на някое от заседанията си дали поддържа решението на Органа.

Ако след разглеждане на въпроса Съветът не вземе решение за поддържане на решението на Органа в съответствие с пета алинея, действието на решението на Органа се прекратява.

3. Ако държава-членка счита, че решение, прието съгласно член 18, параграф 3, засяга нейните фискални отговорности, тя може в срок от три работни дни, след като Органът е уведомил компетентния орган за решението, да нотифицира Органа, Комисията и Съвета, че компетентният орган няма да изпълнени решението.

В тази нотификация държавата-членка обяснява ясно и точно причините за това и начина, по който решението засяга фискалните ѝ отговорности.

В случай на такава нотификация изпълнението на решението на Органа се спира.

В срок от десет работни дни Съветът свиква заседание и взема решение с обикновено мнозинство от членовете си дали решението на Органа да бъде отменено.

Ако след разглеждане на въпроса Съветът не вземе решение да отмени решението на Органа в съответствие с четвърта алинея, изпълнението на решението на Органа се възобновява.

4. Когато в съответствие с параграф 3 Съветът е взел решение да не отменя решение на Органа във връзка с член 18, параграф 3 и съответната държава-членка продължава да счита, че решението на Органа засяга нейните фискални отговорности, тази държава-членка може да нотифицира Комисията и Органа и да отправи искане към Съвета да преразгледа въпроса. Съответната държава-членка ясно посочва причините за несъгласието си с решението на Съвета.

В срок от четири седмици след нотификацията по първа алинея Съветът потвърждава първоначалното си решение или взема ново решение в съответствие с параграф 3.

▼B

Срокът от четири седмици може да бъде удължен от Съвета с още четири седмици, ако това се налага с оглед на конкретните обстоятелства по случая.

5. Всяка злоупотреба с разпоредбите на настоящия член, по-специално във връзка с решение на Органа, което няма значителни или съществени фискални последици, се забранява като несъвместима с вътрешния пазар.

Член 39

Процедури за вземане на решение

1. Преди вземането на решенията, предвидени в настоящия регламент, Органът уведомява всеки поименно посочен адресат за своето намерение да вземе решение, като определя срок, в който адресатът може да изрази своето мнение по въпроса, като отчита неговия неотложен характер, сложността му и възможните последици. Това се прилага *mutatis mutandis* за препоръките, посочени в член 17, параграф 3.

2. Решенията на Органа съдържат мотивите, на които се основават.

3. Адресатите на решенията на Органа биват информирани относно правните средства за защита, с които разполагат съгласно настоящия регламент.

4. Когато Органът е взел решение съгласно член 18, параграфи 3 или 4, той периодично преразглежда това решение на подходящи интервали от време.

5. Решенията, които Органът взема съгласно членове 17, 18 или 19, се оповестяват публично и в тях се посочва съответният компетентен орган или финансова институция, излага се основното съдържание на решението, освен ако подобно оповестяване не противоречи на законния интерес на финансови институции за защита на техните търговски тайни или може сериозно да застраши правилното функциониране и целостта на финансовите пазари или стабилността на цялата финансова система на Съюза или на част от нея.

ГЛАВА III

ОРГАНИЗАЦИЯ

РАЗДЕЛ 1

Съвет на надзорниците

Член 40

Състав

1. Съветът на надзорниците се състои от:

а) председател, без право на глас;

б) ръководителя на националния публичен орган, компетентен в областта на надзора върху кредитните институции във всяка държава-членка, който присъства на заседанията лично най-малко два пъти годишно;

▼B

в) един представител на Комисията, без право на глас;

▼M1

г) един представител, определен от надзорния съвет на Европейската централна банка, без право на глас;

▼B

д) един представител на ЕССР, без право на глас;

е) един представител на всеки от другите два европейски надзорни органа, без право на глас.

2. Съветът на надзорниците свиква заседания с Групата на участниците от банковия сектор най-малко два пъти годишно.

3. Всеки компетентен орган отговаря за определянето на заместник на високо равнище от своя орган, който може да замести посочения в параграф 1, буква б) член на Съвета на надзорниците, в случай че това лице е възпрепятствано да присъства на заседанията.

4. Ако посоченият в параграф 1, буква б) орган не е централна банка, посоченият в същата буква член на Съвета на надзорниците може да реши да бъде придружаван от представител на централната банка на държавата-членка, който няма право на глас.

▼M1

4а. По време на разискванията, които не се отнасят до отделни финансови институции, както това е предвидено в член 44, параграф 4, представителят, определен от надзорния съвет на Европейската централна банка може да бъде придружаван от представител на Европейската централна банка, който разполага с експертни познания в областта на задачите на централните банки.

▼B

5. В държавите-членки, в които съществува повече от един орган, отговарящ за надзора в съответствие с настоящия регламент, тези органи постигат съгласие относно общ представител. Въпреки това, когато въпросът, който предстои да се обсъжда от Съвета на надзорниците, не е от компетентността на националния орган, който се представлява от члена, посочен в параграф 1, буква б), този член може да бъде придружаван от представител на съответния национален орган, който няма право на глас.

6. За целите на предприемането на действия в рамките на приложното поле на Директива 94/19/ЕО посоченият в параграф 1, буква б) член на Съвета на надзорниците може, когато е целесъобразно, да бъде придружаван от представител на съответните органи, които управляват схемите за гарантиране на депозитите във всяка държава-членка, който няма право на глас.

▼M3

За целите на действия, попадащи в обхвата на Директива 2014/59/ЕС, посоченият в параграф 1, буква б) член на Съвета на надзорниците може, когато е целесъобразно, да бъде придружен от представител на органите за преструктуриране на всяка държава членка, като последният е без право на глас.

▼B

7. Съветът на надзорниците може да реши да допусне наблюдатели.

Изпълнителният директор може да участва в заседанията на Съвета на надзорниците, без право на глас.

▼B

Член 41

Вътрешни комитети и групи

1. Съветът на надзорниците може да създаде вътрешни комитети или групи във връзка с конкретни задачи, възложени на Съвета на надзорниците, и може да предвиди делегирането на някои точно определени задачи и решения на вътрешните комитети или групи, на Управителния съвет или на председателя.

▼M1

1а. За целите на член 17 Съветът на надзорниците свиква независима група, която се състои от председателя на Съвета на надзорниците и шестима други членове, които не са представители на компетентния орган, обвинен в нарушаване на правото на Съюза, и които нямат никакъв интерес, свързан с този въпрос, или преки връзки със съответния компетентен орган.

Всеки член на групата има един глас.

Решенията на групата се вземат, когато най-малко четирима от членовете гласуват в полза на решението.

2. За целите на член 19 Съветът на надзорниците свиква независима група, която се състои от председателя на Съвета на надзорниците и шестима други членове, които не са представители на компетентните органи — страни в разногласията, и които нямат никакъв интерес, свързан с този конфликт, или преки връзки със съответните компетентни органи.

Всеки член на групата има един глас.

Решенията на групата се вземат, когато най-малко четирима от членовете гласуват в полза на решението.

3. Групите, посочени в настоящия член предлагат решения съгласно член 17 или член 19 за окончателно приемане от Съвета на надзорниците.

4. Съветът на надзорниците приема процедурен правилник за групите, посочени в настоящия член.

▼B

Член 42

Независимост

При изпълнението на възложените им с настоящия регламент задачи председателят и членовете на Съвета на надзорниците с право на глас действат независимо и обективно единствено в интерес на Съюза като цяло, като нямат право да искат, нито да приемат указания от институциите или органите на Съюза, от правителства на държави-членки или от друг публичен или частен орган.

Нито държавите-членки, нито институциите или органите на Съюза, нито друг публичен или частен орган имат право да се опитват да въздействат върху членовете на Съвета на надзорниците при изпълнението на техните задачи.

▼M1

Параграфи 1 и 2 не засягат задачите, възложени на Европейската централна банка с Регламент (ЕС) № 1024/2013.

▼B

Член 43

Задачи

1. Съветът на надзорниците дава насоки за работата на Органа и отговаря за вземането на решенията, посочени в глава II.

▼B

2. Съветът на надзорниците приема становищата, препоръките и решенията и предоставя съветите, посочени в глава II.

3. Съветът на надзорниците назначава председателя.

4. Всяка година преди 30 септември, по предложение от Управителния съвет, Съветът на надзорниците приема работната програма на Органа за следващата година и я предава за информация на Европейския парламент, Съвета и Комисията.

Работната програма се приема, без да се засяга годишната бюджетна процедура, и се оповестява публично.

5. По предложение от Управителния съвет Съветът на надзорниците приема годишния доклад за дейността на Органа, включително за изпълнението на задълженията на председателя, въз основа на проекта на доклад, посочен в член 53, параграф 7, и най-късно до 15 юни всяка година го предава на Европейския парламент, Съвета, Комисията, Сметната палата и Европейския икономически и социален комитет. Докладът се оповестява публично.

6. Съветът на надзорниците приема многогодишната работна програма на Органа и я предава за информация на Европейския парламент, Съвета и Комисията.

Многогодишната работна програма се приема, без това да засяга годишната бюджетна процедура, и се оповестява публично.

7. Съветът на надзорниците приема бюджета в съответствие с член 63.

8. Съветът на надзорниците упражнява дисциплинарен контрол над председателя и изпълнителния директор и може да ги отстрани от длъжност в съответствие с член 48, параграф 5 или член 51, параграф 5 съответно.

Член 44

Вземане на решения

▼M1

1. Съветът на надзорниците взема решения с обикновено мнозинство от членовете си. Всеки член има един глас.

Чрез дерогация от първа алинея от настоящия параграф, по отношение на актовете, посочени в членове 10—16, и мерките и решенията, приети съгласно член 9, параграф 5, трета алинея и глава VI, Съветът на надзорниците взема решения с квалифицирано мнозинство от членовете си, както е определено в член 16, параграф 4 от Договора за Европейския съюз и в член 3 от Протокол № 36 относно преходните разпоредби, което включва най-малкото обикновено мнозинство от неговите членове от компетентните органи на държавите-членки, които са участващи държави-членки според определението в член 2, точка 1 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 („участващи държави-членки“) и обикновено мнозинство от неговите членове от компетентните органи на държавите-членки, които не участват според определението в член 2, точка 1 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 („неучастващи държави-членки“).

▼M1

По отношение на решенията в съответствие с членове 17 и 19, предложеното от групата решение се приема с обикновено мнозинство от членовете на Съвета на надзорниците с право на глас, което включва обикновено мнозинство от неговите членове от компетентните органи на участващите държави-членки и обикновено мнозинство от неговите членове от компетентните органи на неучастващите държави-членки.

Чрез дерогация от третата алинея, от датата, на която четири или по-малко членове с право на глас са от компетентните органи на неучастващи държави-членки, предложеното от групата решение се приема с обикновено мнозинство от членовете на Съвета на надзорниците с право на глас, включващо най-малко един глас на членовете от компетентните органи на неучастващите държави-членки.

Всеки член с право на глас има един глас.

Съветът на надзорниците се стреми към постигане на единодушие по отношение на състава на групата по член 41, параграф 2. При липсата на единодушие решенията на Съвета на надзорниците се вземат с мнозинство от три четвърти от неговите членове с право на глас. Всеки член с право на глас има един глас.

По отношение на решенията, приемани по член 18, параграфи 3 и 4, и чрез дерогация от първа алинея от настоящия параграф, Съветът на надзорниците приема решения с обикновено мнозинство от неговите членове с право на глас, което включва обикновено мнозинство от неговите членове от компетентните органи на участващите държави-членки, и обикновено мнозинство от неговите членове от компетентните органи на неучастващите държави-членки.

▼B

2. Заседанията на Съвета на надзорниците се свикват от председателя по негова инициатива или по искане на една трета от членовете и се ръководят от председателя.

3. Съветът на надзорниците приема и оповестява публично своя процедурен правилник.

▼M1

4. Членовете, които не разполагат с право на глас, и наблюдателите, с изключение на председателя, изпълнителния директор и представителя на Европейската централна банка, номиниран от нейния надзорния съвет, не присъстват на разискванията в рамките на Съвета на надзорниците, свързани с отделни финансови институции, освен ако в член 75, параграф 3 или в актовете, посочени в член 1, параграф 2, не е предвидено друго.

4а. Председателят на Органа има правомощието да свиква гласуване във всеки един момент. Без да се засяга това правомощие и ефективността на процедурите на Органа за вземане на решения, Съветът на надзорниците на Органа се стреми към постигане на консенсус при вземане на решения.

▼B

РАЗДЕЛ 2

Управителен съвет

Член 45

Състав

1. Управителният съвет се състои от председателя и шест други членове на Съвета на надзорниците, избрани от членовете с право на глас на Съвета на надзорниците.

Всеки член на Управителния съвет с изключение на председателя има заместник, който може да го замести, ако той е възпрепятстван да присъства на заседание.

▼M1

Мандатът на членовете, избрани от Съвета на надзорниците, е две години и половина. Този мандат може да бъде подновен еднократно. Съставът на Управителния съвет е балансиран и пропорционален и отразява състава на Съюза като цяло. Управителният съвет включва най-малко двама представители на неучастващи държави-членки. Мандатите се застъпват и се прилагат подходящи правила за ротация.

▼B

2. Решенията на Управителния съвет се приемат с мнозинство от присъстващите членове. Всеки член има един глас.

Изпълнителният директор и представителят на Комисията участват в заседанията на Управителния съвет без право на глас.

Представителят на Комисията има право на глас по въпросите, посочени в член 63.

Управителният съвет приема и оповестява публично своя процедурен правилник.

3. Заседанията на Управителния съвет се свикват от председателя по негова инициатива или по искане на най-малко една трета от членовете и се ръководят от председателя.

Управителният съвет заседава преди всяко заседание на Съвета на надзорниците и толкова често, колкото Управителният съвет прецени за необходимо. Управителният съвет заседава най-малко пет пъти годишно.

4. Членовете на Управителния съвет могат да бъдат подпомагани от съветници или експерти при спазване на процедурния правилник. С изключение на изпълнителния директор, членовете без право на глас не присъстват на разискванията в рамките на Управителния съвет, свързани с отделни финансови институции.

Член 46

Независимост

Членовете на Управителния съвет действат независимо и обективно единствено в интерес на Съюза като цяло, като нямат право да искат, нито да приемат указания от институциите или органите на Съюза, от правителства на държави-членки или от друг публичен или частен орган.

▼B

Нито държавите-членки, нито институциите или органите на Съюза, нито друг публичен или частен орган имат право да се опитват да въздействат върху членовете на Управителния съвет при изпълнението на техните задачи.

Член 47

Задачи

1. Управителният съвет гарантира, че Органът осъществява мисията си и изпълнява възложените му в съответствие с настоящия регламент задачи.

2. Управителният съвет предлага годишната и многогодишната работна програма, която се приема от Съвета на надзорниците.

3. Управителният съвет упражнява бюджетните си правомощия в съответствие с членове 63 и 64.

▼M1

4. Управителният съвет приема плана за политиката на Органа относно персонала, както и необходимите мерки за прилагане на Правилника за длъжностните лица, съгласно член 68, параграф 2.

▼B

5. Управителният съвет приема специалните разпоредби относно правото на достъп до документите на Органа в съответствие с член 72.

6. Управителният съвет предлага за одобрение от Съвета на надзорниците годишен доклад за дейността на Органа, включително за задълженията на председателя, въз основа на проекта на доклад, посочен в член 53, параграф 7.

7. Управителният съвет приема и оповестява публично своя процедурен правилник.

8. Управителният съвет назначава и отстранява от длъжност членовете на Апелативния съвет в съответствие с член 58, параграфи 3 и 5.

РАЗДЕЛ 3

Председател

Член 48

Назначаване и задачи

1. Органът се представлява от председателя, който е независим експерт, работещ на пълно работно време.

Председателят отговаря за подготовката на работата на Съвета на надзорниците и ръководи заседанията на Съвета на надзорниците и на Управителния съвет.

▼B

2. Председателят се назначава от Съвета на надзорниците, след открита процедура за подбор, въз основа на неговите качества, умения, познания за финансовите институции и пазари и опит, свързан с финансовия надзор и регулиране.

Преди избраният от Съвета на надзорниците кандидат да поеме задълженията си и до един месец след неговия избор от Съвета на надзорниците, Европейският парламент може, след като изслуша кандидата, да възрази срещу кандидатурата на избраното лице.

Съветът на надзорниците избира измежду своите членове и заместник, който да изпълнява функциите на председателя в негово отсъствие. Този заместник не се избира сред членовете на Управителния съвет.

3. Мандатът на председателя е пет години с възможност за еднократно подновяване.

4. През деветте месеца преди края на петгодишния мандат на председателя, Съветът на надзорниците оценява:

а) постигнатите през първия мандат резултати и начина, по който са били постигнати;

б) задълженията на Органа и изискванията към него през предстоящите години.

Като взема предвид тази оценка, Съветът на надзорниците може да поднови мандата на председателя, при условие че това бъде утвърдено от Европейския парламент.

5. Председателят може да бъде отстранен от длъжност само от Европейския парламент въз основа на решение на Съвета на надзорниците.

Председателят не може да попречи на Съвета на надзорниците да разглежда въпроси, свързани с него, по-специално необходимостта от отстраняването му от длъжност, и не участва в свързаните с това обсъждания.

Член 49

Независимост

Без да се засяга ролята на Съвета на надзорниците по отношение на задачите на председателя, последният няма право да иска, нито да приема указания от институции или органи на Съюза, от правителства на държави-членки или от друг публичен или частен орган.

Нито държавите-членки, нито институциите или органите на Съюза, нито друг публичен или частен орган имат право да се опитват да въздействат върху председателя при изпълнението на неговите задачи.

В съответствие с Правилника за длъжностните лица, посочен в член 68, след като напусне заеманата длъжност, председателят продължава да бъде обвързан от задължението да действа почтено и предпазливо по отношение на приемането на някои назначения или придобивки.

▼M1

Член 49а

Разходи

Председателят публично оповестява проведените срещи и оказания му прием. Разходите се отчитат публично в съответствие с Правилника за длъжностните лица.

▼B

Член 50

Доклад

1. Европейският парламент и Съветът могат да приканят председателя или неговия заместник да направи изявление, като изцяло зачитат независимостта му. При всяко такова искане председателят прави изявление пред Европейския парламент и отговоря на всички въпроси, зададени от неговите членове.

2. Председателят представя пред Европейския парламент, по искане на последния и най-малко 15 дни преди да направи изявлението по параграф 1, писмен доклад относно основните дейности на Органа.

3. Освен информацията, посочена в членове 11—18 и членове 20 и 33, докладът също така включва всякаква относима информация, поискана от Европейския парламент във връзка с конкретен въпрос.

РАЗДЕЛ 4

Изпълнителен директор

Член 51

Назначаване

1. Органът се ръководи от изпълнителен директор, който е независим експерт, работещ на пълно работно време.

2. Изпълнителният директор се назначава от Съвета на надзорниците след утвърждаване от Европейския парламент и съгласно открита процедура за подбор, въз основа на неговите качества, умения, познания за финансовите институции и пазари и опит, свързан с финансовия надзор и регулиране.

3. Мандатът на изпълнителния директор е пет години с възможност за еднократно подновяване.

4. През деветте месеца преди изтичането на мандата на изпълнителния директор Съветът на надзорниците извършва оценка поспециално на:

а) постигнатите през първия мандат резултати и начина, по който са били постигнати;

б) задълженията на Органа и изискванията към него през предстоящите години.

Като взема предвид оценката, посочена в първа алинея, Съветът на надзорниците може да поднови мандата на изпълнителния директор еднократно.

▼B

5. Изпълнителният директор може да бъде отстранен от длъжност само с решение на Съвета на надзорниците.

Член 52

Независимост

Без да се засягат съответните функции на Управителния съвет и на Съвета на надзорниците във връзка със задачите на изпълнителния директор, последният няма право да иска, нито да приема указания от институциите и органите на Съюза, от правителства на държавите-членки или от други публични или частни органи.

Нито държавите-членки, нито институциите или органите на Съюза, нито друг публичен или частен орган нямат право да се опитват да въздействат върху изпълнителния директор при изпълнението на неговите задачи.

В съответствие с Правилника за длъжностните лица, посочен в член 68, след като напусне заеманата длъжност, изпълнителният директор продължава да бъде обвързан от задължението да действа почтено и предпазливо по отношение на приемането на някои назначения или придобивки.

▼M1

Член 52а

Разходи

Изпълнителният директор публично оповестява проведените срещи и оказания му прием. Разходите се отчитат публично в съответствие с Правилника за длъжностните лица.

▼B

Член 53

Задачи

1. Изпълнителният директор отговаря за управлението на Органа и подготвя работата на Управителния съвет.

2. Изпълнителният директор отговаря за изпълнението на годишната работна програма на Органа под ръководството на Съвета на надзорниците и под контрола на Управителния съвет.

3. Изпълнителният директор предприема необходимите мерки, а именно приема вътрешни административни указания и публикува съобщения, за да гарантира работата на Органа в съответствие с настоящия регламент.

4. Изпълнителният директор подготвя многогодишната работна програма съгласно член 47, параграф 2.

▼B

5. В срок до 30 юни всяка година изпълнителният директор подготвя работната програма за следващата година съгласно член 47, параграф 2.

6. Изпълнителният директор съставя предварителния проектобюджет на Органа в съответствие с член 63 и изпълнява бюджета на Органа в съответствие с член 64.

7. Всяка година изпълнителният директор подготвя проект на доклад, който съдържа част относно регулаторните и надзорните дейности на Органа и част относно финансовите и административните въпроси.

8. Изпълнителният директор упражнява по отношение на персонала на Органа правомощията, предвидени в член 68, и решава свързаните с персонала въпроси.

ГЛАВА IV

СЪВМЕСТНИ ОРГАНИ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ НАДЗОРНИ ОРГАНИ

РАЗДЕЛ 1

Съвместен комитет на европейските надзорни органи

Член 54

Създаване

1. Създава се Съвместен комитет на европейските надзорни органи.

2. Съвместният комитет служи като форум, в рамките на който Органът си сътрудничи редовно и тясно и осигурява междусекторната последователност с Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) и Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), по-специално по отношение на:

— финансовите конгломерати;

— счетоводството и одита;

— микропруденциалните анализи на междусекторната динамика, рисковете и слабите места за финансовата стабилност;

— инвестиционните продукти на дребно;

— мерките за борба с изпирането на пари; и

— обмена на информация с ЕССР и развиването на взаимоотношенията между ЕССР и ЕНО.

▼B

3. Съвместният комитет разполага със свой персонал, осигурен от ЕНО, който действа като секретариат. Органът осигурява достатъчно средства за административни, инфраструктурни и оперативни разходи.

4. Когато дадена финансова институция извършва дейност в различни сектори, Съвместният комитет разрешава разногласия в съответствие с член 56.

Член 55

Състав

1. Съвместният комитет се състои от председателите на ЕНО и, когато е приложимо, включва председателите на подкомитетите, създадени съгласно член 57.

2. Към изпълнителния директор, към представител на Комисията и към ЕССР се отправят покани да присъстват на заседанията на Съвместния комитет, както и на подкомитетите, посочени в член 57, в качеството им на наблюдатели.

3. Председателят на Съвместния комитет се назначава ежегодно на ротационен принцип измежду председателите на ЕНО. Председателят на Съвместния комитет е заместник-председател на ЕССР.

4. Съвместният комитет приема и публикува своя процедурен правилник. В правилника могат да бъдат предвидени допълнителни участници в заседанията на Съвместния комитет.

Съвместният комитет заседава най-малко веднъж на всеки два месеца.

Член 56

Съвместни позиции и общи действия

В рамките на своите задачи по глава II и по-специално във връзка с прилагането на Директива 2002/87/ЕО, когато е целесъобразно, Органът постига съвместни позиции с Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) и с Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), в зависимост от случая.

Действия съгласно членове 10-15, 17, 18 или 19 от настоящия регламент, свързани с прилагането на Директива 2002/87/ЕО и на всеки друг акт на Съюза, посочен в член 1, параграф 2, които попадат и в рамките на компетентността на Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) или на Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), се приема едновременно от Органа и от Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) или от Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), в зависимост от случая.

▼B

Член 57

Подкомитети

1. За целите на член 56 към Съвместния комитет се създава Подкомитет по финансовите конгломерати.

2. Подкомитетът се състои от лицата, посочени в член 55, параграф 1, и от един представител на високо равнище от действащия персонал на съответния компетентен орган на всяка държава-членка.

3. Подкомитетът избира измежду членовете си председател, който е член и на Съвместния комитет.

4. Съвместният комитет може да създаде и други подкомитети.

РАЗДЕЛ 2

Апелативен съвет

Член 58

Състав и работа

1. Апелативният съвет е съвместен орган на ЕНО.

2. Апелативният съвет се състои от шест членове и шест заместници, които се ползват с отлична репутация и притежават доказани знания и професионален опит, включително в областта на надзора, на достатъчно високо ниво в областта на банковото дело, застраховането, професионалното пенсионно осигуряване, пазарите на ценни книжа или други финансови услуги, с изключение на членове на действащия персонал на компетентните органи или на други национални институции или институции на Съюза, участващи в дейността на Органа. Апелативният съвет разполага с достатъчно юридически експертен опит, за да предоставя експертни правни съвети относно законосъобразността във връзка с упражняването на правомощия от страна на Органа.

Апелативният съвет избира своя председател.

3. Двама членове на Апелативния съвет и двама заместници се назначават от Управителния съвет на Органа от списък на предварително подбрани кандидати, предложен от Комисията вследствие на покана за изразяване на интерес, публикувана в *Официален вестник на Европейския съюз*, и след консултация със Съвета на надзорниците.

Останалите членове се назначават в съответствие с Регламент (ЕС) № 1094/2010 и Регламент (ЕС) № 1095/2010.

4. Мандатът на членовете на Апелативния съвет е пет години. Този мандат може да бъде подновен еднократно.

▼B

5. Член на Апелативния съвет, назначен от Управителния съвет на Органа, не може да бъде отстранен по време на мандата си, освен ако не е установено виновно извършване на сериозно нарушение и Управителният съвет не вземе решение за това след консултация със Съвета на надзорниците.

6. Решенията на Апелативния съвет се приемат с мнозинство от най-малко четири от неговите шест членове. Когато обжалваното решение попада в приложното поле на настоящия регламент, решаващото мнозинство включва най-малко един от двамата членове на Апелативния съвет, назначени от Органа.

7. Апелативният съвет се свиква от председателя, когато е необходимо.

8. ЕНО осигуряват подходяща оперативно и секретарско обслужване за Апелативния съвет чрез Съвместния комитет.

Член 59

Независимост и обективност

1. Членовете на Апелативния съвет са независими при вземането на решенията си. Те не са обвързани от каквито и да било указания. Те не могат да изпълняват никакви други задължения по отношение на Органа, неговия Управителен съвет или неговия Съвет на надзорниците.

2. Членовете на Апелативния съвет не могат да вземат участие в никакви производства по обжалване, по които имат какъвто и да е личен интерес, ако преди това са участвали като представители на една от страните в производството или ако са участвали при вземането на решението, което се обжалва.

3. Ако поради някоя от причините, посочени в параграфи 1 и 2, или поради някаква друга причина, даден член на Апелативния съвет счита, че друг член не може да участва в производство по обжалване, той уведомява за това Апелативния съвет.

4. Всяка от страните в производството по обжалване може да направи искане за отвод на член на Апелативния съвет на всяко от основанията, посочени в параграфи 1 и 2, или при съмнения за пристрастност.

Искането за отвод не може да се основава на националността на членовете, то не е допустимо, ако страната в производството по обжалване е предприела някакви процесуални действия, различни от искане за отвод на член от състава на Апелативния съвет, въпреки че ѝ е било известно основанието за отвод.

▼B

5. Апелативният съвет решава какви действия да бъдат предприети в случаите, посочени в параграфи 1 и 2, без участието на съответния член.

За да се вземе такова решение, мястото на въпросния член се заема от неговия заместник в Апелативния съвет. Ако заместникът се намира в сходно положение, председателят на съответния Орган посочва заместващо лице измежду наличните заместници.

6. Членовете на Апелативния съвет се задължават да действат независимо и в обществен интерес.

За целта те изготвят декларация за задължения и декларация за интереси, като посочват или отсъствието на интереси, за които би могло да се счита, че накърняват тяхната независимост, или наличието на преки или косвени интереси, за които би могло да се счита, че накърняват тяхната независимост.

Тези декларации се оповестяват публично и се изготвят писмено всяка година.

ГЛАВА V

СРЕДСТВА ЗА ЗАЩИТА

Член 60

Обжалване

1. Всяко физическо или юридическо лице, включително компетентните органи, може да обжалва решение на Органа по членове 17, 18 и 19, както и всяко друго решение, взето от Органа в съответствие с посочените в член 1, параграф 2 актове на Съюза, чийто адресат е това лице, или решение, което, макар и адресирано към друго лице, го засяга пряко и лично.

2. Жалбата, заедно с изложението на нейните основания, се подават писмено в Органа в срок от два месеца от деня, в който засегнатото лице е уведомено за взетото решение или, при липса на такова уведомяване, от деня на публикуване на решението на Органа.

Апелативният съвет взема решение по жалбата в срок от два месеца след нейното подаване.

3. Жалба, подадена съгласно параграф 1, не спира изпълнението на решението.

Апелативният съвет обаче може да спре изпълнението на обжалваното решение, ако прецени, че обстоятелствата налагат това.

4. Ако жалбата е допустима, Апелативният съвет проверява дали тя е основателна. Той приканва страните в производството по обжалване да представят в определен срок становища по направени от него уведомления или по становища на другите страни в производството по обжалване. Страните в производството по обжалване имат право да направят устни изявления.

▼B

5. Апелативният съвет може да потвърди решението, взето от компетентната структура на Органа, или да предаде случая на компетентната структура на Органа. Решението на Апелативния съвет е задължително за тази структура, която приема изменено решение по съответния случай.

6. Апелативният съвет приема и оповестява публично своя процедурен правилник.

7. Решенията на Апелативния съвет са мотивирани и се оповестяват публично от Органа.

Член 61

Искове пред Съда на Европейския съюз

1. В съответствие с член 263 ДФЕС пред Съда на Европейския съюз може да бъде заведено дело за оспорване на решение на Апелативния съвет или на Органа, в случаите когато не съществува право на обжалване пред Апелативния съвет.

2. Държавите-членки и институциите на Съюза, както и всяко физическо или юридическо лице могат да заведат дело пред Съда на Европейския съюз във връзка с решения на Органа в съответствие с член 263 ДФЕС.

3. Ако Органът е задължен да предприеме действие и не изпълни задължението си, пред Съда на Европейския съюз може да бъде предявен иск за бездействие в съответствие с член 265 ДФЕС.

4. Органът е длъжен да вземе необходимите мерки за изпълнение на решението на Съда на Европейския съюз.

ГЛАВА VI

ФИНАНСОВИ РАЗПОРЕДБИ

Член 62

Бюджет на Органа

1. Приходите на Органа, който е европейски орган в съответствие с член 185 от Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета от 25 юни 2002 г. относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности [1] (наричан по-нататък „Финансовият регламент“), се състоят по-специално от всякакви комбинации от:

а) задължителни вноски от националните публични органи, компетентни в областта на надзора над финансовите институции, които се правят по формула, основана на пропорционалната тежест на гласовете по член 3, параграф 3 от Протокол № 36 относно преходните разпоредби. За целите на настоящия член, член 3, параграф 3 от Протокол № 36 относно преходните разпоредби продължава да се прилага след изтичане на определения в него краен срок — 31 октомври 2014 г.;

[1] ОВ L 248, 16.9.2002 г., стр. 1.

▼B

б) субсидия от Съюза, включена в общия бюджет на Европейския съюз (раздел Комисия);

в) всякакви такси, платени на Органа в случаите, посочени в съответните инструменти на правото на Съюза.

2. Разходите на Органа включват най-малко разходите за персонал, възнаграждения, административни, инфраструктурни и оперативни разходи и разходи за професионално обучение.

3. Приходите и разходите са балансирани.

4. За всяка финансова година, която съответства на календарната година, се изготвя прогноза на всички приходи и разходи на Органа, която се представя в бюджета на Органа.

Член 63

Съставяне на бюджета

1. До 15 февруари всяка година изпълнителният директор изготвя прогнозна оценка на приходите и разходите за следващата финансова година и я представя на Управителния съвет и Съвета на надзорниците, заедно с щатното разписание. Всяка година, въз основа на прогнозната оценка, изготвена от изпълнителния директор и одобрена от Управителния съвет, Съветът на надзорниците изготвя прогноза на приходите и разходите на Органа за следващата финансова година. Тази прогноза, която включва проект на щатно разписание, се представя от Съвета на надзорниците на Комисията до 31 март. Преди приемането на прогнозата, изготвената от изпълнителния директор оценка се одобрява от Управителния съвет.

2. Комисията изпраща прогнозата на Европейския парламент и на Съвета (заедно наричани по-нататък „бюджетен орган“) заедно с проектобюджета на Европейския съюз.

3. Въз основа на прогнозата Комисията включва в проектобюджета на Европейския съюз частите от прогнозата, които счита за необходими за щатното разписание и за размера на субсидиите, които ще се предоставят от общия бюджет на Европейския съюз в съответствие с членове 313 и 314 ДФЕС.

4. Бюджетният орган приема проекта на щатното разписание на Органа. Бюджетният орган одобрява бюджетните кредити за субсидията, предназначена за Органа.

5. Бюджетът на Органа се приема от Съвета на надзорниците. Той става окончателен след окончателното приемане на общия бюджет на Европейския съюз. При необходимост той се коригира съответно.

▼B

6. Управителният съвет незабавно уведомява бюджетния орган за намерението си да осъществява какъвто и да е проект, който може да има значителни финансови последици върху финансирането на неговия бюджет, и по-специално проекти, свързани с имущество, като например наем или покупка на сгради. Той уведомява Комисията за това. Когато клон на бюджетния орган възнамерява да предостави становище, той уведомява Органа за това свое намерение в срок от две седмици след получаването на информация за проекта. При липса на отговор Органът може да пристъпи към планираното действие.

▼M1

_____

▼B

Член 64

Изпълнение и контрол върху бюджета

1. Изпълнителният директор действа като разпоредител с бюджетни кредити и изпълнява бюджета на Органа.

2. В срок до 1 март след приключването на всяка финансова година, счетоводителят на Органа изпраща на счетоводителя на Комисията и на Сметната палата междинни отчети, придружени от доклада за бюджетното и финансово управление за предходната финансова година. Счетоводителят на Органа също така изпраща доклада за бюджетното и финансово управление на членовете на Съвета на надзорниците, на Европейския парламент и на Съвета до 31 март на следващата година.

След това счетоводителят на Комисията консолидира междинните отчети на институциите и децентрализираните органи в съответствие с член 128 от Финансовия регламент.

3. След получаване на констатациите и оценките на Сметната палата относно междинния отчет на Органа в съответствие с член 129 от Финансовия регламент, изпълнителният директор, действащ на своя отговорност, изготвя окончателния отчет на Органа и го предава за становище на Управителния съвет.

4. Управителният съвет представя становище за окончателния финансов отчет на Органа.

5. До 1 юли след приключването на финансовата година изпълнителният директор предава на членовете на Съвета на надзорниците, на Европейския парламент, на Съвета, на Комисията и на Сметната палата окончателния отчет, придружен от становището на Управителния съвет.

6. Окончателният отчет се публикува.

7. До 30 септември изпълнителният директор изпраща на Сметната палата отговор на нейните констатации и оценки. Той изпраща копие от този отговор и на Управителния съвет и на Комисията.

▼B

8. Изпълнителният директор предоставя на Европейския парламент, по искане на последния и в съответствие с член 146, параграф 3 от Финансовия регламент, цялата необходима информация за нормалното прилагане на процедурата по освобождаване от отговорност за съответната финансова година.

9. До 15 май на година N + 2 Европейският парламент, по препоръка на Съвета, приета с квалифицирано мнозинство, освобождава от отговорност Органа за изпълнението на бюджета, включващ приходите от общия бюджет на Европейския съюз и от компетентните органи за финансовата година N.

Член 65

Финансов правилник

Финансовият правилник, приложим към Органа, се приема от Управителния съвет след консултация с Комисията. Този правилник не може да се отклонява от Регламент (ЕО, Евратом) № 2343/2002 на Комисията от 19 ноември 2002 г. относно рамковия Финансов регламент за органите, посочени в член 185 от Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности ([1]), освен ако това не се налага поради специфичните оперативни нужди, свързани с работата на Органа, и само след предварителното съгласие на Комисията.

Член 66

Мерки за борба с измамите

1. С цел борба с измамите, корупцията и с други незаконни дейности по отношение на Органа се прилагат без ограничение разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1073/1999.

2. Органът се присъединява към Междуинституционалното споразумение относно вътрешните разследвания, провеждани от OLAF, и незабавно приема подходящи разпоредби, приложими по отношение на всички членове на персонала на Органа.

3. В решенията относно финансирането и в споразуменията, както и в свързаните с тях инструменти за прилагане изрично се предвижда, че Сметната палата и OLAF могат да извършват при необходимост проверки на място на бенефициерите на финансирането, отпускано от Органа, и на членовете на персонала, отговарящи за разпределението му.

ГЛАВА VII

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 67

Привилегии и имунитети

По отношение на Органа и неговия персонал се прилага Протокол № 7 относно привилегиите и имунитетите на Европейския съюз, приложен към Договора за Европейския съюз и към ДФЕС.

([1]) ОВ L 357, 31.12.2002 г., стр. 72.

▼B

Член 68

Персонал

1. Правилникът за длъжностните лица, Условията за работа на другите служители и правилата, приети съвместно от институциите на Съюза с цел прилагане на тези условия, се прилагат по отношение на персонала на Органа, включително по отношение на неговия изпълнителен директор и неговия председател.

2. Управителният съвет, със съгласието на Комисията, приема необходимите мерки за прилагане в съответствие с предвиденото в член 110 от Правилника за длъжностните лица.

3. По отношение на своя персонал Органът упражнява правомощията, които са предоставени на назначаващия орган съгласно Правилника за длъжностните лица и на органа, оправомощен да сключва договори, съгласно Условията за работа на другите служители.

4. Управителният съвет приема разпоредби, позволяващи национални експерти от държавите-членки да бъдат командировани към Органа.

Член 69

Отговорност на Органа

1. В случай на извъндоговорна отговорност Органът, в съответствие с общите принципи на правните системи на държавите-членки, поправя всяка вреда, причинена от него или от неговия персонал при изпълнението на техните задължения. Спорове относно такива вреди са от компетентността на Съда на Европейския съюз.

2. Личната имуществена и дисциплинарна отговорност, която персоналът на Органа носи по отношение на Органа, се урежда от съответните разпоредби, приложими спрямо персонала на Органа.

Член 70

Задължение за професионална тайна

1. Изискванията за професионална тайна съгласно член 339 ДФЕС и съответните разпоредби в законодателството на Съюза се прилагат по отношение на членовете на Съвета на надзорниците и на Управителния съвет, изпълнителния директор и членовете на персонала на Органа, включително временно командировани от държавите-членки служители, и всички други лица, изпълняващи задачи за Органа въз основа на договор, дори след като са преустановили изпълнението на своите задължения.

Спрямо тях се прилага член 16 от Правилника за длъжностните лица.

В съответствие с Правилника за длъжностните лица, след като напуснат заеманата длъжност, членовете на персонала продължават да бъдат обвързани от задължението да действат почтено и предпазливо по отношение на приемането на някои назначения или придобивки.

▼B

Нито държавите-членки, нито институциите или органите на Съюза, нито друг публичен или частен орган имат право да се опитват да въздействат върху членовете на персонала на Органа при изпълнение на техните задачи.

2. Без да се засягат случаите, уредени от наказателното право, всякаква поверителна информация, получена от посочените в параграф 1 лица при изпълнението на техните задължения, не може да се разкрива на каквито и да е лица или органи, освен в съкратена или обобщена форма, която не позволява идентифицирането на отделни финансови институции.

Освен това задължението по параграф 1 и първа алинея на настоящия параграф не възпрепятства Органа и националните надзорни органи да използват информацията за осигуряване прилагането на актовете, посочени в член 1, параграф 2, и по-специално във връзка с правни процедури за приемането на решения.

3. Параграфи 1 и 2 не възпрепятстват Органа да обменя информация с националните надзорни органи в съответствие с настоящия регламент и с друго законодателство на Съюза, приложимо по отношение на финансовите институции.

По отношение на тази информация се прилагат условията за професионална тайна, посочени в параграфи 1 и 2. Органът предвижда в своите вътрешни процедурни правилници практическите ред и условия за прилагането на правилата за поверителност, посочени в параграфи 1 и 2.

4. Органът прилага Решение 2001/844/ЕО, ЕОВС, Евратом на Комисията от 29 ноември 2001 г. за изменение на нейния процедурен правилник ([1]).

Член 71

Защита на данните

Настоящият регламент не засяга задълженията на държавите-членки по Директива 95/46/ЕО, свързани с обработването на лични данни от тяхна страна, или задълженията на Органа по Регламент (ЕО) № 45/2001, свързани с обработването на лични данни от негова страна при изпълнение на неговите отговорности.

Член 72

Достъп до документи

1. По отношение на документи, съхранявани от Органа, се прилага Регламент (ЕО) № 1049/2001.

2. До 31 май 2011 г. Управителният съвет приема практически мерки за прилагане на Регламент (ЕО) № 1049/2001.

([1]) ОВ L 317, 3.12.2001 г., стр. 1.

▼B

3. Решенията, взети от Органа съгласно член 8 от Регламент (ЕО) № 1049/2001, могат да бъдат предмет на жалба до Омбудсмана или на производство пред Съда на Европейския съюз, след обжалване пред Апелативния съвет, в зависимост от случая, в съответствие с условията, предвидени в членове 228 и 263 ДФЕС съответно.

Член 73

Езиков режим

1. По отношение на Органа се прилага Регламент № 1 на Съвета за определяне на езиците, използвани в Европейската икономическа общност ([1]).

2. Управителният съвет взема решение, с което се определя вътрешният езиков режим на Органа.

3. Преводаческите услуги, необходими за работата на Органа, се предоставят от Центъра за преводи за органите на Европейския съюз.

Член 74

Споразумение с държавата на седалището

Необходимите договорености относно помещенията на Органа в държавата-членка, в която се намира седалището му, и относно съоръженията, които трябва да бъдат предоставени от тази държава-членка, както и специалните правила, приложими в тази държава-членка към изпълнителния директор, членовете на Управителния съвет, членовете на персонала на Органа и членовете на техните семейства, се установяват в споразумение с държавата на седалището между Органа и тази държава-членка, което ще бъде сключено след получаване на одобрение от Управителния съвет.

Държавата-членка осигурява възможно най-добрите условия за нормалната работа на Органа, включително многоезиково училищно обучение с европейска насоченост и подходящи транспортни връзки.

Член 75

Участие на трети държави

1. В работата на Органа могат да участват трети държави, които са сключили споразумения със Съюза, с които са приели и прилагат правото на Съюза в областите, в които е компетентен Органът, както е посочено в член 1, параграф 2.

2. Органът може да си сътрудничи с държавите, посочени в параграф 1, които прилагат законодателство, признато за еквивалентно, в областите на компетентност на Органа, посочени в член 1, параграф 2, съгласно международните споразумения, сключени от Съюза в съответствие с член 216 ДФЕС.

([1]) ОВ 17, 6.10.1958 г., стр. 385.

▼B

3. Съгласно съответните разпоредби на споразуменията, посочени в параграфи 1 и 2, следва да бъдат постигнати договорености, определящи по-специално естеството, обхвата и процедурните аспекти на участието на посочените в параграф 1 държави в работата на Органа, включително разпоредби относно финансовите вноски и персонала. В тях може да се предвиди тези държави да бъдат представени в качеството на наблюдатели в Съвета на надзорниците, като се гарантира, че те не присъстват на разисквания, свързани с отделни финансови институции, освен при наличието на пряк интерес.

ГЛАВА VIII

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 76

Подготвителни действия

1. След влизането в сила на настоящия регламент и преди създаването на Органа CEBS действа в тясно сътрудничество с Комисията, за да се подготви за заместването на CEBS от Органа.

2. След създаването на Органа Комисията отговаря за административното създаване и първоначалната административна дейност на Органа, докато Органът назначи изпълнителен директор.

За тази цел, до встъпването в длъжност на изпълнителния директор след назначаването му от Съвета на надзорниците в съответствие с член 51, Комисията може временно да назначи длъжностно лице, което да изпълнява функциите на изпълнителен директор. Този период се ограничава до времето, необходимо за назначаване на изпълнителен директор на Органа.

Временно изпълняващият длъжността изпълнителен директор може да разрешава всички плащания, извършвани с бюджетните кредити, предвидени в бюджета на Органа, след като тези плащания бъдат одобрени от Управителния съвет, и може да сключва договори, включително договори за наемане на персонал, след приемане на щатното разписание на Органа.

3. Параграфи 1 и 2 не засягат правомощията на Съвета на надзорниците и на Управителния съвет.

4. Органът се счита за правоприемник на CEBS. До датата на създаване на Органа всички активи и пасиви и всички текущи операции на CEBS се прехвърлят автоматично на Органа. CEBS изготвя окончателен финансов отчет за състоянието на неговите активи и пасиви към датата на прехвърлянето. Финансовият отчет се одитира и одобрява от CEBS и от Комисията.

▼B

Член 77

Преходни разпоредби относно персонала

1. Чрез дерогация от член 68, всички трудови договори и договорености за командироване, които са сключени от CEBS или от неговия секретариат и действат към 1 януари 2011 г., се изпълняват до изтичане на техния срок. Техният срок не може да бъде удължаван.

2. На всички членове на персонала с договори, посочени в параграф 1, се предлага възможност да сключат договори за срочно наети служители съгласно член 2, буква а) от Условията за работа на другите служители на съответните степени, предвидени в щатното разписание на Органа.

След влизането в сила на настоящия регламент органът, оправомощен да сключва договори, провежда вътрешна процедура за подбор, до която се допускат само служителите, които имат договор с CEBS или с неговия секретариат, с цел да се провери компетентността, ефикасността и надеждността на лицата, които ще бъдат наети. При вътрешната процедура за подбор се вземат изцяло предвид уменията и опита, показани от отделните служители при упражняването на техните функции преди наемането на работа.

3. В зависимост от вида и нивото на изпълняваните функции на одобрените кандидати се предлага договор за срочно наети служители за срок, равен най-малко на оставащия срок по предходния договор.

4. Съответното национално законодателство в областта на трудовите договори и останалите приложими правни инструменти продължават да се прилагат спрямо членовете на персонала с предходни договори, които предпочитат да не участват в процедурата за подбор на срочно наети служители или на които не са предложени договори за срочно наети служители в съответствие с параграф 2.

Член 78

Национални разпоредби

Държавите-членки приемат разпоредбите, необходими за гарантиране на ефективното прилагане на настоящия регламент.

Член 79

Изменения

Решение № 716/2009/ЕО се изменя, като се заличава CEBS от списъка на бенефициерите, съдържащ се в раздел Б от приложението към посоченото решение.

Член 80

Отмяна

Решение 2009/78/ЕО на Комисията за създаване на CEBS се отменя, считано от 1 януари 2011 г.

▼B

Член 81

Преглед

1. До 2 януари 2014 г. и на всеки три години след това Комисията публикува общ доклад относно натрупания в резултат на дейността на Органа опит и относно процедурите, предвидени в настоящия регламент. В този доклад се оценява, *inter alia*:

а) сближаването на надзорните практики, постигнато от компетентните органи;

i) сближаването по отношение на функционалната независимост на компетентните органи и на стандартите, еквивалентни на стандартите за корпоративно управление;

ii) безпристрастността, обективността и автономността на Органа;

б) работата на колегиите от надзорници;

в) напредъкът, постигнат към сближаване в областта на предотвратяването, управлението и преодоляването на кризи, включително механизмите на Съюза за осигуряване на средства;

г) ролята на Органа във връзка със системния риск;

д) прилагането на предпазната клауза, предвидена в член 38;

е) изпълнението на функции по обвързваща медиация съгласно член 19.

2. В доклада по параграф 1 се разглежда също така дали:

а) е целесъобразно да се продължава да се упражнява отделен надзор върху банковата дейност, застраховането, професионалното пенсионно осигуряване, ценните книжа и финансовите пазари;

б) е целесъобразно пруденциалният надзор и надзорът върху търговската дейност да се осъществяват поотделно или от един и същ надзорник;

в) е целесъобразно да се опрости и укрепи структурата на ЕСФН с цел повишаване на съгласуваността между макро- и микроравнището и между ЕНО;

г) развитието на ЕСФН съответства на развитието в световен мащаб;

д) са налице достатъчно многообразие и високи постижения в рамките на ЕСФН;

е) е налице подходяща степен на отчетност и прозрачност във връзка с изискванията за публикуване;

ж) ресурсите на Органа са достатъчни за изпълнението на неговите отговорности;

з) е целесъобразно седалището на Органа да бъде запазено или ЕНО да бъдат преместени в едно седалище, за да се подобри координацията между тях.

▼M1

3. Във връзка с прекия надзор над институции или инфраструктури от паневропейски мащаб Комисията изготвя годишен доклад относно уместността на поверяването на Органа на допълнителни надзорни отговорности в тази област, като отчита пазарните тенденции, стабилността на вътрешния пазар и сближаването на Съюза като цяло.

▼B

4. Докладът и всички придружаващи го предложения, ако такива са целесъобразни, се препращат на Европейския парламент и на Съвета.

▼M1

Член 81а

Преглед на процедурата на гласуване

От датата, на която броят на неучастващите държави-членки достигне четири, Комисията преразглежда процедурата на гласуване, описана в членове 41 и 44, и докладва относно функционирането на процедурата за гласуване на Европейския парламент, Европейския съвет и Съвета, като отчита целия опит, натрупан при прилагането на настоящия регламент.

▼B

Член 82

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се от 1 януари 2011 г., с изключение на член 76 и член 77, параграфи 1 и 2, които се прилагат от датата на влизането му в сила.

Органът се създава на 1 януари 2011 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.